

POŘIZOVATEL:

Magistrát Hlavního města Prahy

IČ: 00064581

DIČ: CZ00064581

Sídlo: Mariánské náměstí 2

110 01 Praha 1

Zastoupené: Ing. Martinem Čemusem

ZHOTOVITEL: Ing. arch. **Tomáš Beneš**

ve Struhách 969/13, 160 00 Praha 6

IČ: 88195848

DIČ: CZ8409232370

ČKA: 04210

+420 608 910 258

tomasbenes@tb-a.cz

www.tb-a.cz

Tomáš Beneš
architekt

ZHOTOVITEL ČÁSTI: Ing. **Andrea Junková**

ČKA: 04342

AKCE: **ÚZEMNÍ STUDIE**

OKOLÍ BUDOUCÍ STANICE METRA D

A KRAJINNÉ ROZHRANÍ PÍSNICE

STUPEŇ:

ČISTOPIS

NÁZEV DÍLA:

ANALÝZA - TEXTOVÁ ČÁST

MĚŘÍTKO:

ČÍSLO PŘÍLOHY:

-

A

DATUM:

ČÍSLO PARÉ:

11/2020

Obsah

A) OBECNÝ POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	4
1. VYMEZENÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	4
2. HISTORIE	6
3. STÁVAJÍCÍ ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE	11
<i>Zásady územního rozvoje</i>	11
<i>Územní plán Hlavního města Prahy</i>	11
4. GEOLOGIE	13
B) URBANISTICKÁ STRUKTURA SÍDLIŠTĚ A OKOLÍ BUDOUCÍ STANICE METRA D PÍSNICE	16
1. OKOLÍ BUDOUCÍ STANICE METRA	16
2. SÍDLIŠTĚ PÍSNICE – KONCEPT / STAV	18
C) STRUKTURA SÍDELNÍ KRAJINY A KRAJINNÉHO ROZHRANÍ, URČENÍ KRAJINNÝCH POTENCIÁLŮ	21
1. STÁVAJÍCÍ STAV	21
2. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY	22
3. KLASIFIKACE PŮD A PŮDNÍ EROZE	26
4. ROZBOR STÁVAJÍCÍ VEGETACE	27
5. OCHRANA KRAJINY	27
6. ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY (ÚSES)	30
7. LAND-USE	31
8. AKTUÁLNÍ KRAJINÁŘSKÉ KONCEPCE A CELOMĚSTSKÉ VIZE ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	32
9. KRAJINNÝ RÁZ A KONCEPCE KRAJINY	34
10. KRAJINNÝ POTENCIÁL A KRAJINNÉ LIMITY	35
D) VEŘEJNÁ VYBAVENOST	37
1. MATEŘSKÉ ŠKOLY	37
2. ZÁKLADNÍ ŠKOLY	38
3. OSTATNÍ	38
E) ANALÝZA VŠECH DRUHŮ DOPRAVY	39
1. PĚŠÍ A CYKLISTICKÁ DOPRAVA	39
2. VEŘEJNÁ HROMADNÁ DOPRAVA	41
3. INDIVIDUÁLNÍ AUTOMOBILOVÁ DOPRAVA	46
Dopravní zatížení ve stávajícím stavu	48
Doprava v klidu	49
4. ŽELEZNIČNÍ DOPRAVA	50
5. MAPA PRAŽSKÉ INTEGROVANÉ DOPRAVY	50
6. DOPRAVNÍ CHOVÁNÍ	50
F) LIMITY ÚZEMÍ	52
1. PŘÍRODNÍ	52
2. TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA	52
3. DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA	53
G) ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	54
H) NÁZORY MÍSTNÍCH OBYVATEL	56
1. SOCIOLOGICKÉ ŠETŘENÍ	56
2. VYCHÁZKA A SETKÁNÍ NAD MAPOU	57
I) MAJETKOPRÁVNÍ VZTAHY	58
J) ZÁMĚRY V ÚZEMÍ	60

a) Obecný popis řešeného území

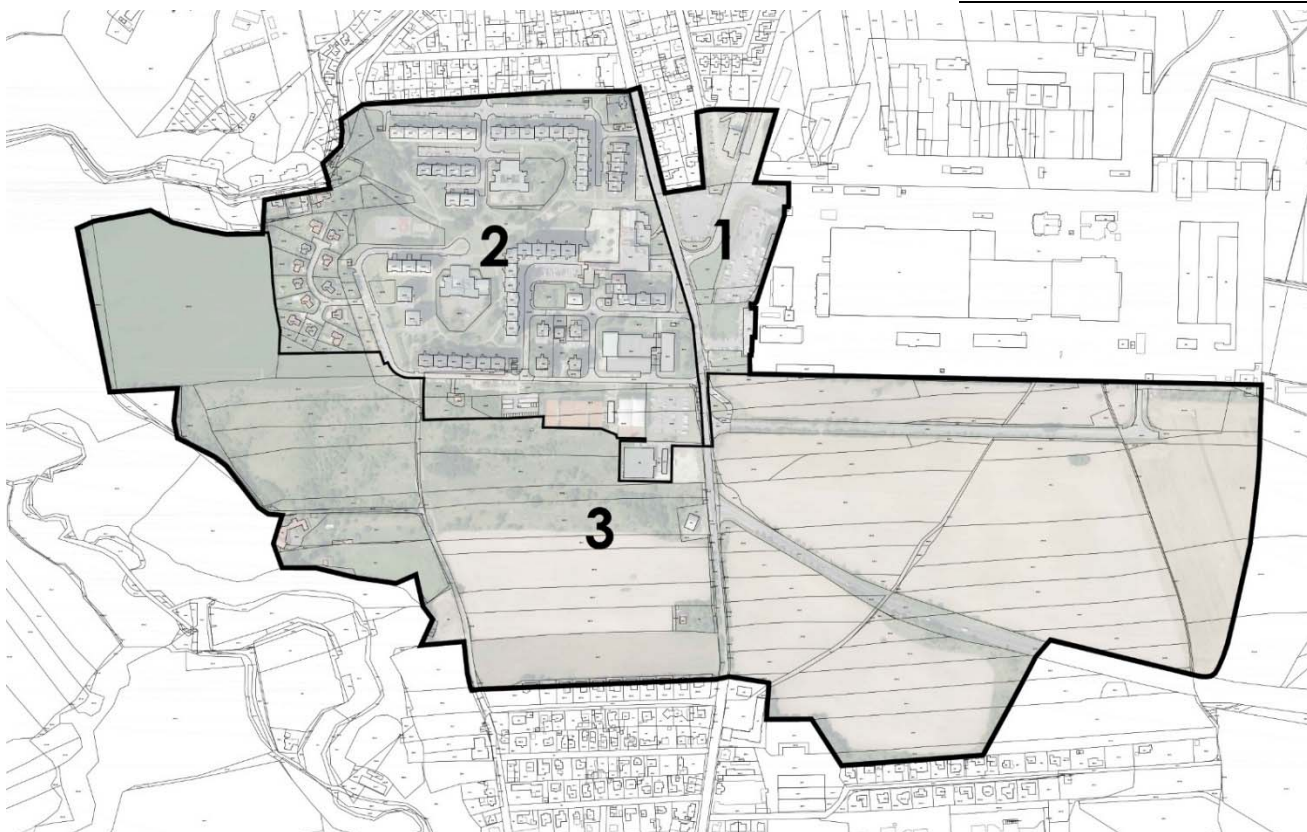
1. Vymezení řešeného území

Řešené území má rozlohu téměř 72 ha a nachází se převážně v k. ú. Písnice v městské části Praha-Libuš. Ze severu je vymezeno ulicemi Výletní, Libušská a V Lužích, které jsou součástí řešeného území, a dále areálem SAPA (vně řešeného území). Východní hranici tvoří plánovaný obchvat Kunratic (veřejně prospěšná stavba), který není součástí řešeného území. Z jihu je řešené území ohraničeno zástavbou staré Písnice. Západní hranicí je hrana svahů přírodní památky Modřanská rokle.

Území městské části Praha-Libuš se nachází na dvou katastrálních územích – k. ú. Libuš a k. ú. Písnice. Řešeným územím je severní část k. ú. Písnice, které lze rozdělit na tři části – okolí budoucí stanice metra D Písnice (1), sídliště Písnice (2) a krajinné rozhraní mezi sídlištěm a zástavbou staré Písnice (3). V malém rozsahu se řešené území nachází i v k. ú. Libuš a k. ú. Kunratic. Severojižní propojení řešeného území tvoří významná urbanistická osa, ul. Libušská.

Lokalita se nachází v místě, kde struktura Prahy přechází do volné krajiny se samostatnými sídly. stará Písnice je sice součástí Městské části Praha - Libuš, charakterem je ale samostatnou obcí.

schéma dělení řešeného území

řešené území ve vztahu k Praze
podkladová mapa: Mapy.cz

řešené území ve vztahu ke krajině
podkladová mapa: Mapy.cz

2. Historie

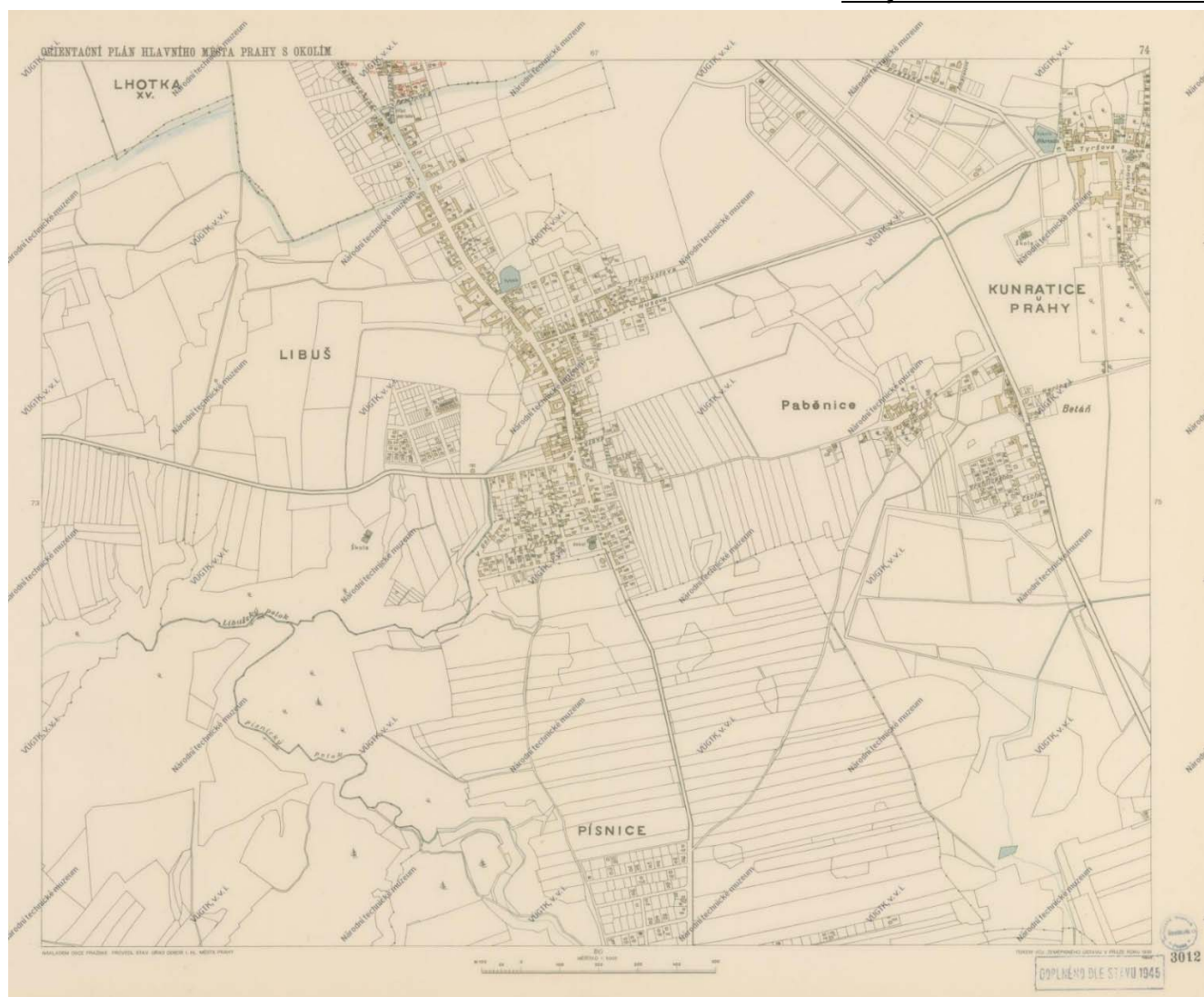
Historický vývoj odpovídá periferní poloze v rámci uspořádání Prahy. Obě dotčené městské části byly připojeny k Praze až ve druhé polovině dvacátého století. Libuš v roce 1968 a Písnice v roce 1974. Do té doby kontinuální rozvoj samostatných obcí doznal radikálních změn stavbou sídliště Písnice (a dalších severně navazujících sídlišť) a areálu budov písnického masokombinátu a libušské drůbežárny, v letech 1999 až 2000 transformovaného na obchodní centrum Sapa.

mapa z roku 1941
zdroj: Národní archiv

mapa z roku 1952

zdroj: Národní technické muzeum

letecké snímkování roku 1945

zdroj: dveprahy.cz

letecké snímkování roku 1953

zdroj: dveprahy.cz

letecké snímkování roku 1975

zdroj: dveprahy.cz

letecké snímkování roku 1988/9

zdroj: dveprahy.cz

letecké snímkování roku 1996

zdroj: dveprahy.cz

letecké snímkování roku 2017

zdroj: dveprahy.cz

3. Stávající územně plánovací dokumentace

Zásady územního rozvoje

V Zásadách územního rozvoje Hlavního města Prahy se řešeného území týká zejména:

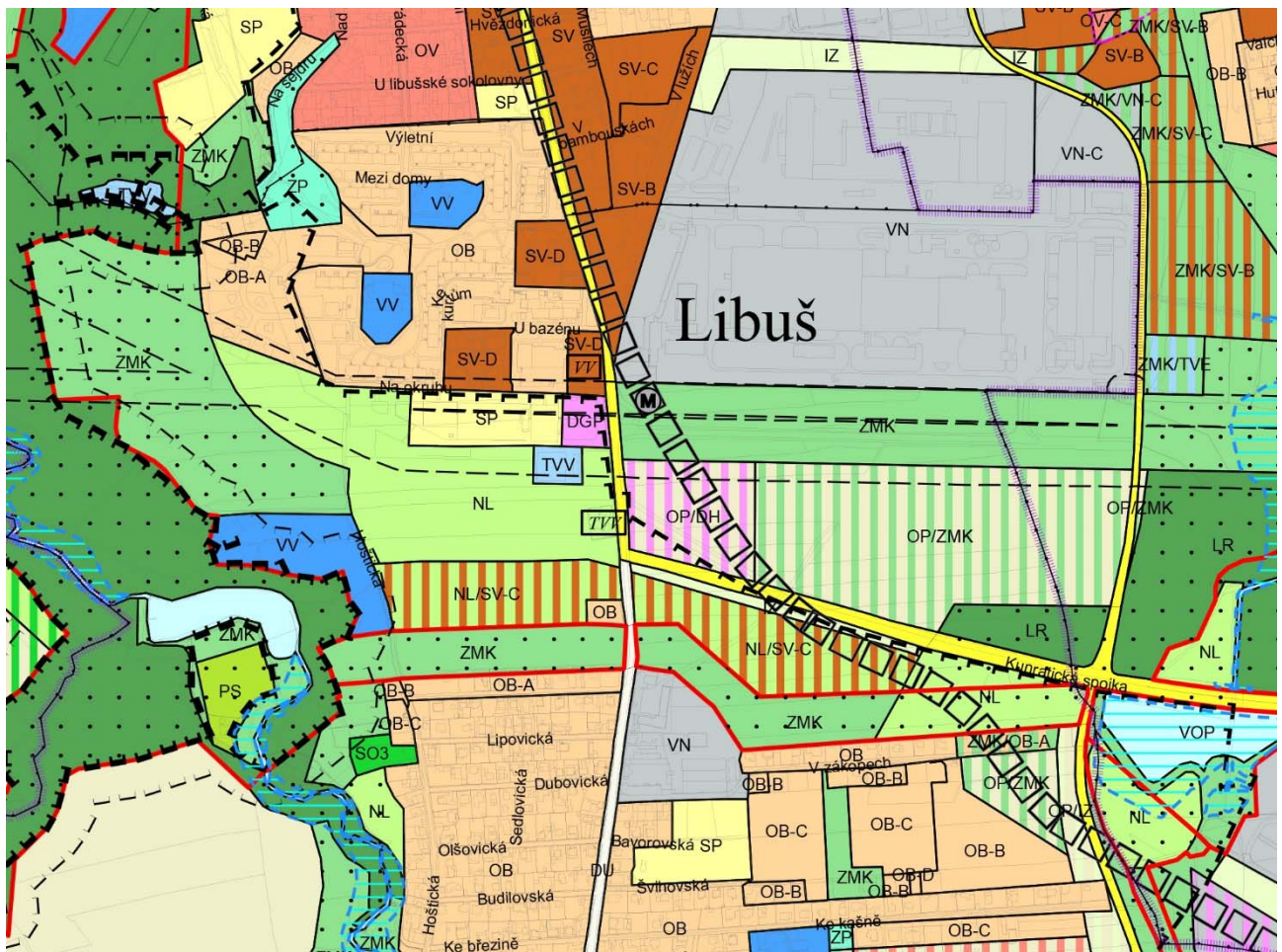
- > nadmístní rozvojová osa O-1 ve vazbě na trasu metra D,
- > základní směry rozvoje zeleně - zelené klíny (mezi sídlištěm Písnice a starou Písnicí),
- > rozvoj osídlení ve vnějším pásmu Hlavního města Prahy (kresleno na území staré Písnice),
- > koridor trasy metra (linka D),
- > limity technické infrastruktury (VVN, VTL, nadřazený vodovodní řad),
- > regionální ÚSES,
- > hranice kompaktního města (na okraji sídliště Písnice).

Územní plán Hlavního města Prahy

V centrální části, kde bude výstup ze stanice metra, jsou logicky umístěny plochy smíšeného území SV. Otázkou jsou ale vymezené koeficienty, které rozhodně zamezí vzniku živého centra. Index B odpovídá rozvolněné venkovské struktuře. Při vymezení vyšších koeficientů je ale vhodné strukturu budoucí zástavby více zaregulovat stavebními čarami a dalšími regulativy, což je předmětem této Územní studie.

Většina plochy sídliště je definována plochou OB - čistě obytné. Vzhledem k faktu, že jedním ze zásadních problémů sídliště je jeho monofunkce, je nutné si položit otázku, zda-li je toto vymezení vhodné. Doplňkové nebytové využití umožňuje i tato funkční plocha, nicméně jako vhodnější se jeví vymezení plochy OV, která také předpokládá převahu bydlení, nicméně ve větší míře dovolí realizaci obchodů a služeb, které v území chybí. V části kolonie rodinných domů je již plocha OB pochopitelná. Plochy veřejné vybavenosti kopírují pozemky mateřské školy a klubu Junior. Vzhledem k možnostem úprav tvaru pozemků těchto objektů by bylo vhodnější vymezení pevnou značkou, nicméně použití těchto značek je omezeno na 2 500 m² a plocha pozemků přibližně dvakrát větší. Plochy SV-D jsou vymezeny v místě nízkopodlažního objektu služeb a poněkud nepochopitelně v místě solitérních objektů u ulice Ke Kurtům a u Libušské v místě učiliště. Přírodní plochy v západní části respektují topografii Modřanské rokle.

V části krajinného rozhraní je zcela nelogicky veden pruh potenciálně zastavitelných ploch NL/SV-C. Pokud by došlo k realizaci zástavby dle současného vymezení, vznikne zde jakási enkláva převážně bytových objektů, která nenavazuje na starou Písnici, ani na jiné okolní celky. Cílem tohoto vymezení pravděpodobně bylo vytvoření dostatečné rezervy pro rozvoj staré Písnice, které jsou ale stávajícím vedením biokoridoru od sídla natolik odděleny, že je není možné považovat za jeho součást. Otázkou je také samotné vedení biokoridoru, který je nefunkční. V území se nabízí i jiné možnosti trasování plochami, kde již ve stávajícím stavu částečně funkční bude. Plocha rezervy OP/DH neodpovídá projektu metra D.

4. Geologie

Klimatické poměry

Průměrná roční teplota se pohybuje od 8,2 do 8,5°C. Roční úhrn srážek zde činí okolo 500 mm. Území náleží podle Atlasu podnebí do klimatické oblasti mírně teplé, okresek B2 - mírně teplý, mírně suchý, převážně s mírnou zimou.

Průměrné srážky (v mm) a průměrné měsíční teploty vzduchu (v °C)

měsíc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	rok
srážky	24	24	27	39	55	62	65	61	43	36	29	28	493
teplota	-1,0	0,0	3,9	8,5	14,0	17,0	18,9	17,7	13,9	8,5	3,8	0,3	8,8

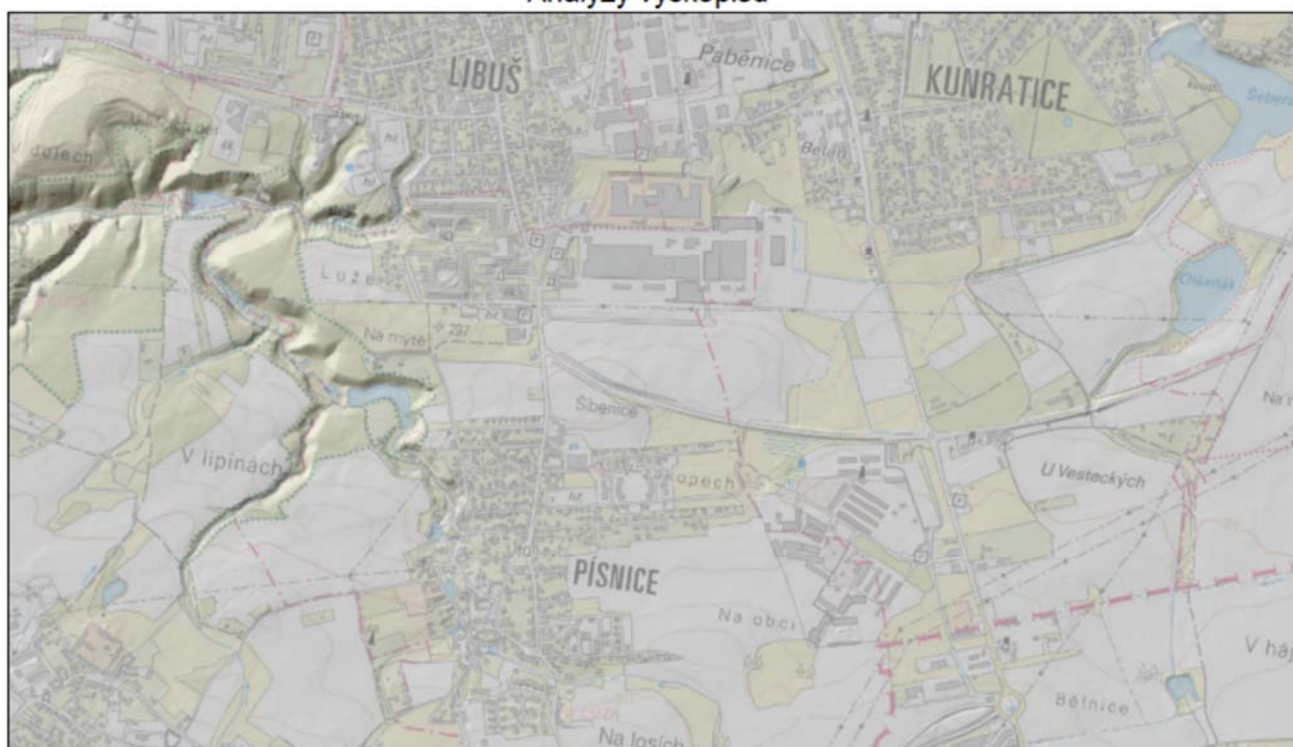
Geomorfologické poměry

Z geomorfologického hlediska leží toto území v geomorfologickém celku Pražská plošina, podcelku Říčanská plošina a okrsku Uhřetěveská plošina. Výchozím morfologickým tvarem byl parovinný reliéf, který byl v minulosti částečně narušen erozí a denudací. Údolí potoků jsou plochá, na povrchu terénu morfologicky téměř neznatelná.

Terén v okolí trasy navrhovaného záměru je jen nepatrně zvlněný, s nadmořskou výškou cca 292. Západní hranicí je hrana svahů přírodní památky Modřanská rokle.

Sledované území protíná rozvodí Libušského a Kunratického potoka.

Analýzy výškopisu

Geologické poměry

Předkvartérní - skalní podklad území je budován horninami svrchního proterozoika - štěchovické skupiny. Proterozoické břidlice a prachovce jsou jednoduše zvrásněné a jsou postiženy zvětřáním mechanickým, kdy se horniny rozpadají na destičky a úlomky a chemickým (fosilním), kdy jsou rozloženy na

jílovité a písčitojílovité zeminy. Fosilně rozložené horniny se vyskytují mezi ulicí Ke kašně a Kunratickou spojkou a v údolí Libušského potoka. Na větší části území vystupují proterozoické horniny až na povrch, překryté slabou vrstvou humózní hlíny.

Na zbytku záměru se vyskytují deluviální, deluviofluviální a fluviální sedimenty tuhé až měkké, místy i kašovité konzistence. Podle geologických poměrů lze předpokládat, že po skrytí svrchní humózní hlíny bude vytvořeno celkem vhodné podloží. Podloží budou tvořit deluviální písčité a jílovité hlíny a hlinité písky a holocenní náplavy, hlavně údolí Libušského potoka, složené z jílovitých a písčitých hlín, písčitých jíílů a hlinitých písků s mělkou hladinou podzemní vody.

Ve vrtu J5 v prostoru budoucí stanice metra Písnice byly v podloží typických páskovaných břidlic proterozoického stáří v hloubce 11,7 m zastíženy výrazně měkčí horniny černé barvy nejednoznačného starigrafického zařazení. Buď se tedy jedná o anomální facii proterozoika štěchovické skupiny (trochu méně metamorfovanou polohu černých prachovců a břidlic se zvýšeným obsahem organiky a uhlíku), nebo je zde možné předpokládat složitější tektonickou stavbu (patrně přesmykovou, šupinovou), která by byla schopna dostat mladší horniny ordoviku do podloží proterozoika (podobně jako se tomu děje poněkud severněji na Záviststském přesmyku). Makro vzorek této černé břidlice se ale výrazně podobá spíše horninám ordoviku, a to jeho černým slídnatým faciím (např. dobrotivské a libeňské souvrství). Jednalo by se potom pravděpodobně o izolovanou šupinu či kru neznámých rozměrů tvořenou méně pevnými ordovickými horninami.

Z hlediska stability území je možné konstatovat, že v mírně zvlněném terénu nebyly dosud zaznamenány žádné svahové pohyby.

Zájmové území není poddolované. V území nejsou vyhlášena žádná chráněná ložisková území, ani zde nejsou evidována žádná ložiska přírodních zdrojů.

Hydrogeologické poměry

Dle hydrogeologické rajonizace se zájmové území nachází v rajónu č. 625 - Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoku Vltavy. Obecně se jedná o hydrogeologicky nevýznamný rajón, s vodou kvalitativně nevyhovující jako pitná a s minimálními vydatnostmi zvodně. Pro komplex svrchnoproterozoických hornin je charakteristický značný nedostatek podzemních vod podmíněný nepříznivým litologickým typem hornin. Sedimentární formace vystupující v zájmovém území je prakticky bez průlinové propustnosti. Vzhledem k svému charakteru umožňují tyto horniny živější oběh a akumulaci podzemních vod pouze v zóně podpovrchového rozvolnění horniny a rozpojení puklin.

Z uvedeného je patrné, že je možné v prostoru zájmového území oprávněně očekávat výskyt mělkého horizontu podzemní vody (v závislosti na atmosférických srážkách) v prostředí proterozoických hornin a tuto zvodně je zde možné označit za kolektor řídicí (dominantní). Mělké zvodnění je způsobeno nepropustnými proterozoickými horninami. Kolektorem je puklinový systém zvětralinového pásma prachovců, kde se v zóně podpovrchového rozvolnění vytváří tzv. konjugovaná zvodně. Jedná se o kolektor s nesouvislou hladinou, dominující puklinovou propustností a zpravidla jen velmi malou ustálenou vydatností (cca tisíce až setiny l.s-1), v případě preferenčních puklin (či systému puklin) však ustálená vydatnost může být i řádově vyšší, a to minimálně do doby odčerpání statických zásob. Směr proudění podzemní vody uvedeného kolektoru je generelně konformní s povrchem skalního podkladu.

Z hlediska návrhu geologického průzkumu pro vsakování lze řešené území rozdělit na dvě části. Jednoduché přírodní poměry (dle ČSN 75 9010 Vsakovací zařízení srážkových vod) lze očekávat v prostoru, kde povrch terénu tvoří fluviální a eolickými sedimenty. Mimo tento prostor má řešené území složité přírodní poměry vzhledem k tomu, že je tvořeno horninami (zeminami) s rozdílnými fyzikálně-mechanickými a hydrofyzikálními parametry.

Z hlediska likvidace srážkových vod lze tedy vymezit dvě výrazně odlišná území, jejichž koeficienty filtrace jsou uvedeny níže. Prostředí horninového masivu proteozoických břidlic má $k_f = 1,10-7 \text{ m.s}^{-1}$. Prostředí fluviálních, deluviofluviálních a eolických sedimentů má $k_f = 1,10-4 \text{ m.s}^{-1}$.

Pro likvidaci srážkových vod vsakováním jsou tedy jednoznačně výhodnější kvartérní sedimenty, jejichž koeficient filtrace umožňuje vsakování srážkových vod bez problémů.

Řešené území leží v II. ochranném pásmu vodního zdroje Podolí. Nejedná se o významné vodohospodářské území (chráněnou oblast přirozené akumulace vod, území tvorby minerálních vod)

Seismicita

Podle GFÚ AV ČR patří Praha do oblasti, kde lze očekávat maximálně zemětřesení stupně 5 na dvanáctibodové makroseismické stupnici MSK-64. Ve smyslu ČSN 73 0036 (která ukončila platnost 1.4.2010), čl. 29, se za seismické oblasti považují taková území, v nichž se makroskopicky projevilo v historické době vědecky prokázané zemětřesení s intenzitou nejméně 6 °M.C.S.

Podle mapy seismických oblastí ČR, obr. NA.1 ČSN EN 1998-1, se v celém zájmovém území uvažuje referenční zrychlení a_g v rozmezí 0,00 - 0,02 g.

b) Urbanistická struktura sídliště a okolí budoucí stanice metra D Písnice

1. Okolí budoucí stanice metra

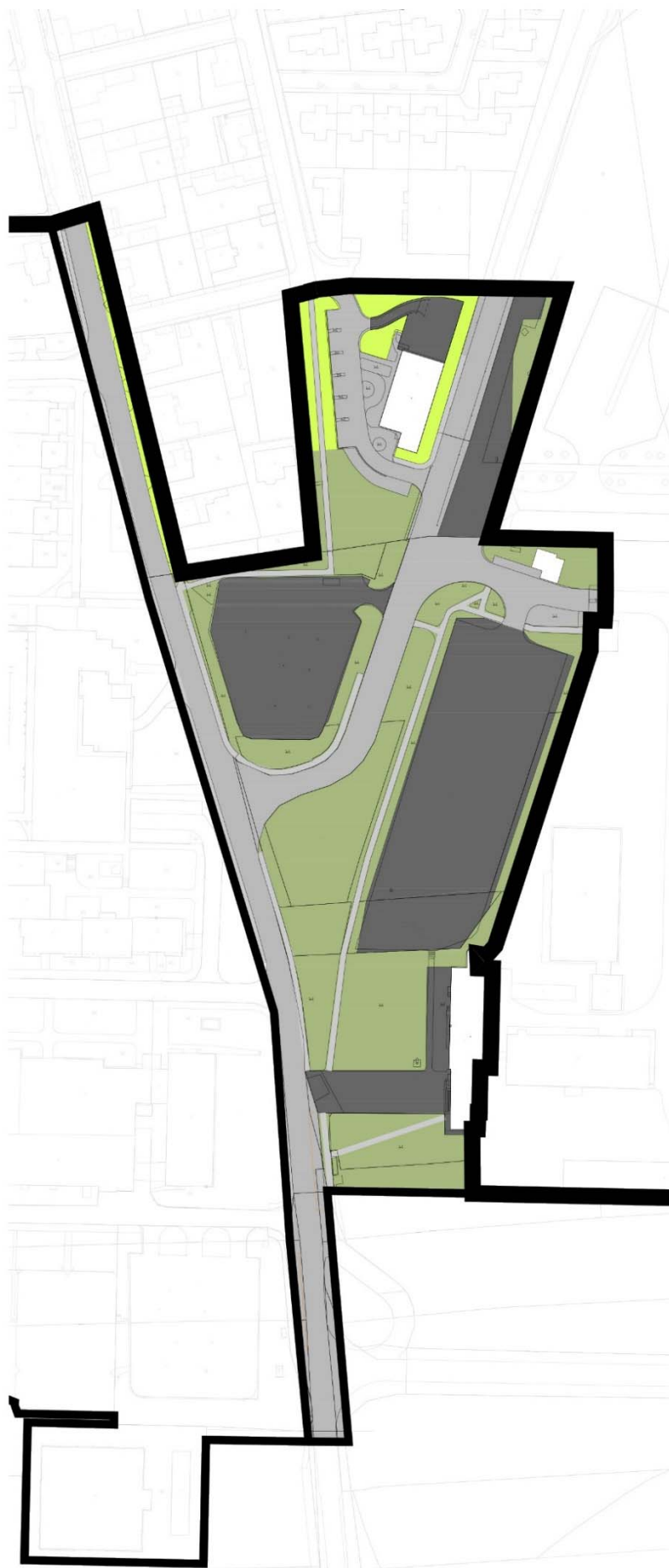
Toto rozlehlé prostranství čistě dopravního charakteru má v kontextu nové stanice metra velký potenciál stát se centrem lokality. I v původních plánech sídliště je ale patrná současná stopa dopravních a parkovacích ploch, které nevytváří atraktivní prostředí. Je zde důležitá křižovatka ulic Libušská a V Lužích, která slouží jako hlavní přístup do areálu tržnice Sapa. Před tímto areálem je rozlehlé hlídané parkoviště. Neoficiální P+R parkoviště, dříve odtahové parkoviště, je v severní části tohoto prostranství. Mezi plochami asfaltu jsou zbytkové zatravněné plochy.

Vzhledem k potenciálu budoucího rozvoje je ale nutné zásadní přeřešení této koncepce ve prospěch městského řešení. Prostranství nabízí dostatečné plochy pro budovy občanské vybavenosti i komerční stavby. Umístění různých druhů využití bude pro fungování lokality velmi přínosné.

Plocha této části je 37 000 m² a rozměry centrální části přibližně 170 x 90 m. Je samozřejmé, že takto rozsáhlé veřejné prostranství v této poloze nemůže být fungujícím náměstím. Je zde nutné strukturu vhodně doplnit, ideálně městotvornými budovami jako je úřad, pošta, apod. a také v území doplnit pracovní místa, které naruší monofunkci sídliště a zajistí pohyb lidí i v denních hodinách.

LEGENDA

	trávník - předprostor budovy, součást uličního profilu
	trávník - zbytkové plochy
	vozovka
	odstavné plochy
	chodníky
	budovy

2. Sídliště Písnice - koncept / stav

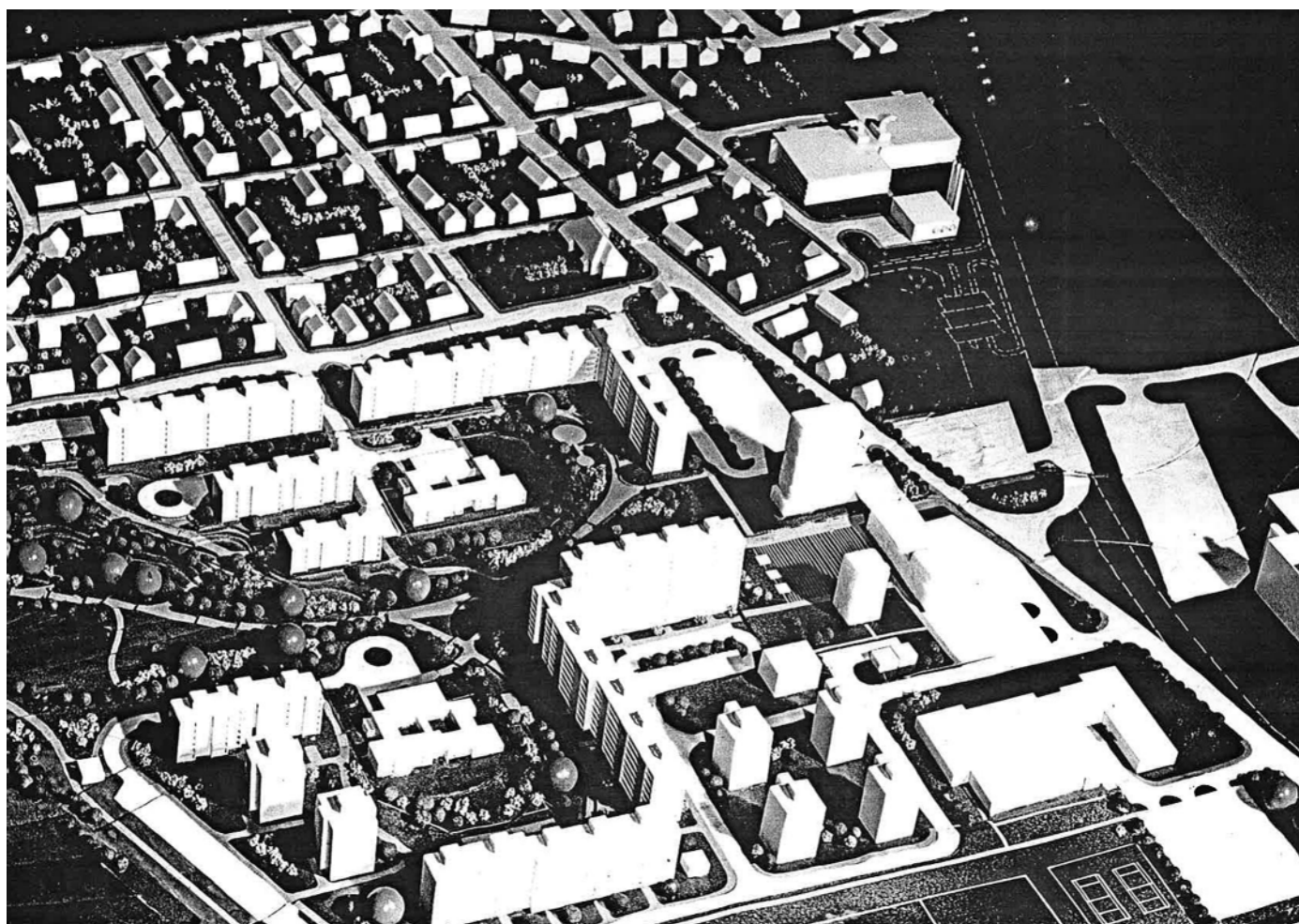
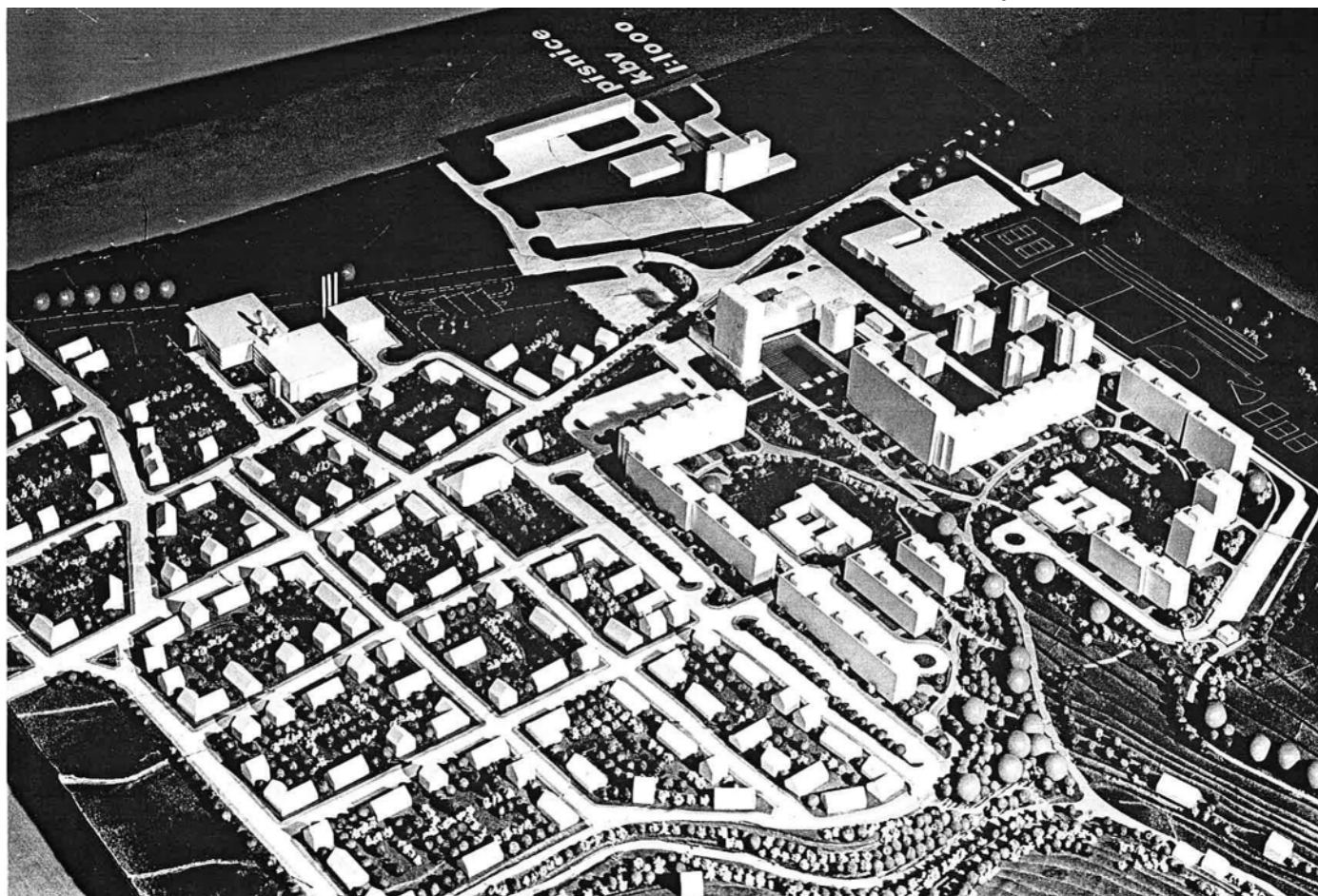
Sídliště není klasickou unifikovanou strukturou deskových a věžových domů. Poměrně zodpovědně se zde při návrhu přistupovalo k práci s terénem a návaznostmi na blízké přírodní prvky, které jsou největší hodnotou místa. Urbanistickou strukturu je zde možné definovat jako jeden majoritní otevřený blok, vymezený deskovými domy po obvodu sídliště. Do tohoto bloku pak "prorůstají" křivky pěšin vedoucích z Modřanské rokli. Právě bezprostřední návaznost na tento přírodní prvek, hmoty domů klesající směrem k rokli a terénní úpravy uvnitř sídliště jsou základním stavebním kamenem jedinečnosti sídliště.

Jak už ale dnes víme, masivní jednolitě veřejné prostranství sídlišť málokde funguje. Rozlehlé plochy jsou náročné na údržbu, a tak často chátrají a zarůstají. Úplně chybí poloveřejné a polosoukromé prostory (nepočítáme-li oplocené pozemky mateřských škol apod.), pro které v modernistické ideologii nebylo místo. Je velkou otázkou, jestli prostory sídliště smysluplně hierarchizovat, nebo je lepší nechat je tak, jak byly naplánované - zcela volné, přístupné ve všech částech všem. První přístup znamená kompletní redefinování veřejného prostranství, jeho dělení na menší bloky a vytvoření logického systému veřejných (případně poloveřejných a polosoukromých) prostranství. Druhý je pak snazší a znamená pouze doplnění a zkvalitnění stávající koncepce jednoho velkého neděleného prostoru mezi domy. První přístup je bezpochyby náročnější, může ale přinést nesrovnatelně větší efekt co se týče míry využívání veřejných prostranství lidmi.

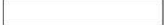
Zde vstupuje do hry také otázka polohy sídliště. Periferní oblasti jsou vždy zatížené závislostí na centru a lidé se podle toho také chovají. Sociální život probíhá spíše v centru a sídliště se tak stává pouze nocovištěm. Monofunkce je zásadním problémem pro život, při procházce většinou sídlišť přes den nepotkáme téměř nikoho. Veškeré návrhy nové podoby veřejných prostranství proto musí být koordinovány s možným návrhem nového využití. Jakákoliv snaha o tvorbu městštějších prostranství je marná, pokud souběžně nebudou v území vznikat pracovní místa, obchody, atd., tedy polyfunkce, která je pro živé město nezbytná.

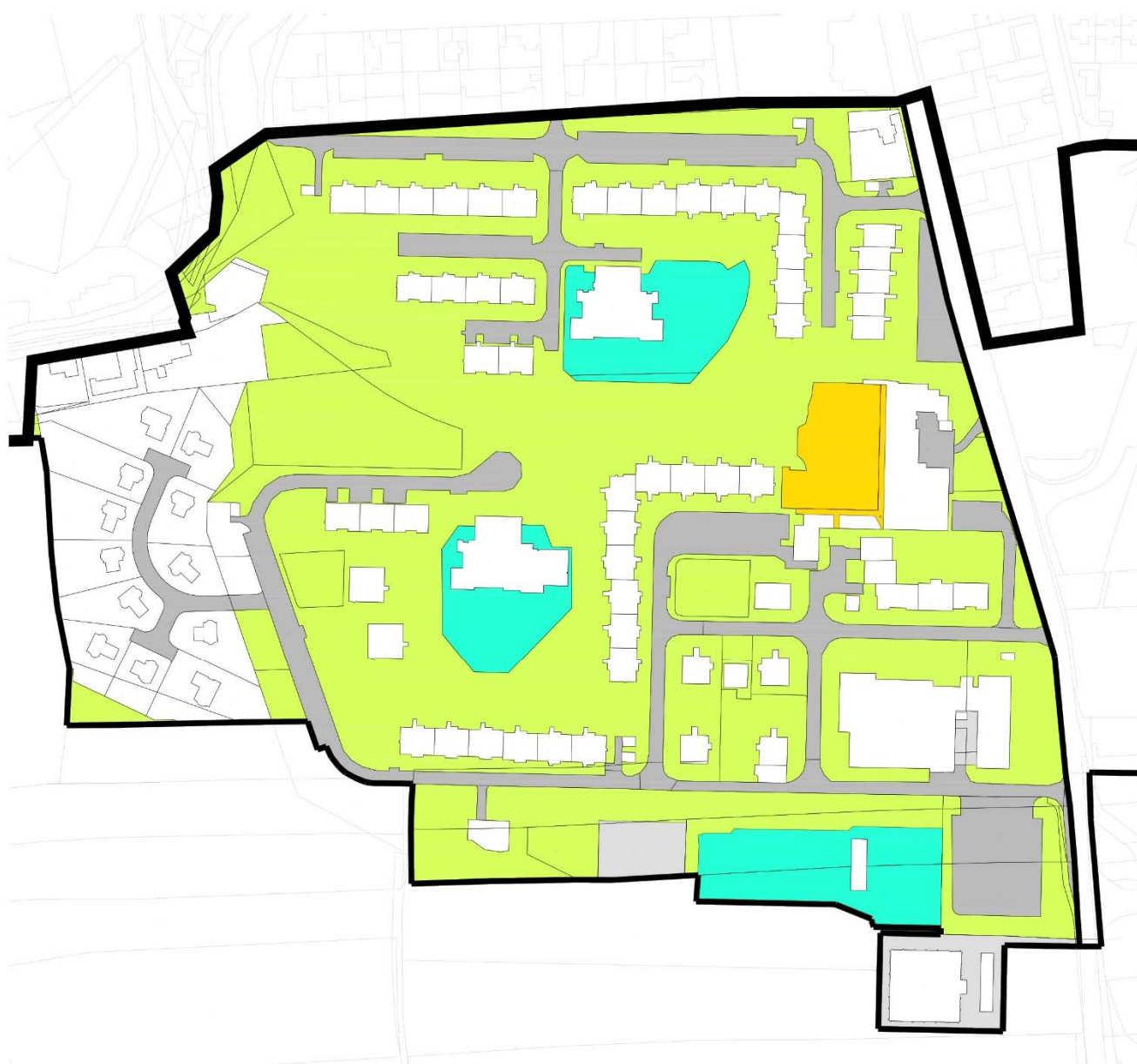
Autorem sídliště je Ing. arch. Jan Hančl. Výstavba sídliště začala v roce 1977 a trvala až do revoluce. Některé části, především centrální náměstí a sadbové úpravy, přesto zůstaly nedokončené, což je také jeden z hlavních deficitů. Stopa "krajinných" křivek vybíhajících z rokli je z leteckých fotek jasná, při pohybu sídlištěm ale příliš patrné nejsou. Centrální "náměstí" je v současné podobě předimenzovaný prostor, který nízkou intenzitou pohybu lidí zákonitě není možné naplnit. Dle původních plánů měl být tento prostor menší a jednoznačně definovaný výškovým objektem u ulice Libušská, který by zároveň tvořil vhodnou výškovou dominantu a zakončoval výškovou gradaci směrem od rokli a nízkou hmotou služeb mezi náměstím a ulicí Libušská.

Při západním okraji sídliště je nekonceptně umístěna kolonie rodinných domů podél slepé ulice Nad Libušským potokem. Souvislá hradba plotů tvoří nevhodný urbanistický detail styku sídelní struktury a volné krajiny a je bariérou v pohybu územím.

LEGENDA

	veřejně přístupná prostranství - pěšiny, trávniky, parkově upravené plochy, apod.
	veřejně přístupná prostranství - vozovka a parkovací plochy
	centrální shromažďovací prostor
	oplocené pozemky veřejné vybavenosti
	areály - nepřístupné části
	budovy a soukromé zahrady

C) Struktura sídelní krajiny a krajinného rozhraní, určení krajinných potenciálů

1. Stávající stav

Krajinné rozhraní je rozlohou největší část řešeného území. Jedná se o převážně nezastavěnou oblast mezi zástavbou staré a nové části Písnice. Od severu bezprostředně sousedí se sídlištěm Písnice, dílčími stavbami v jeho okolí a s komerčním areálem Saparia. Z jihu je krajinné rozhraní vymezeno zástavbou rodinných domů staré Písnice. Z východu ho přibližně vymezuje linie trasy budoucího obchvatu a západní hranice je tvořena hranicí lesa nad okrajem terénního zlomu PP Modřanské rokle. Ze severojižního směru je tedy krajinné rozhraní definováno sídelní strukturou a osa východozápadní volně pokračuje do otevřené krajiny. Tímto je také nastaven jeho charakter, jež je takto především přirozenou hranicí mezi teoretickým městem a venkovem, a zároveň harmonickou přírodní vsuvkou v silně osídlené krajině hlavního města. Z větší části je krajinné rozhraní Písnice tvořeno obdělávanými plochami polí. V menší míře jsou zastoupeny plochy ležící ladem a čekající na svůj rozvoj. Při hranici lesa PP Modřanské rokle se potom nachází nevelká plocha extenzivně udržovaného travního porostu. Území je přetato dvěma silně využívanými dopravními tahy a dvěma mešními vedlejšími komunikacemi. Mimo tuto dopravní infrastrukturu zde nelze nalézt žádnou zpevněnou pěší či cyklistickou trasu. Doposavad je území součástí ochranné zóny Přírodního parku Modřanská rokle – Cholutice. Velmi významným limitem v území je nadzemí vedení VN, které prochází jeho nejširší částí u jeho severní hranice, podzemní vedení vysokotlakého plynovodu a podzemním vedením páteřního městského vodovodu.

foto stávajícího stavu – západní a severní hranice krajinného rozhraní

foto stávajícího stavu – jižní a východní hranice krajinného rozhraní

2. Přírodní podmínky

Přírodní podmínky řešeného území jsou popsány dle biogeografické členění ČR, fyto geografické členění ČR a oblasti potenciální přirozené vegetace. Všechna tato členění ukazují na teoretický výskyt rostlinných druhů, a to vzhledem ke geologickým, geomorfologickým, pedologickým a klimatickým podmínkám lokality. Vzhledem k poloze území na okraji významného geologického zlomu, se ve všech případech jedná o rozhraní dvou a více jednotek daného členění.

Dle **biogeografického členění** jsou v řešeném území vymezeny biogeografické regiony, biochory a skupiny typu geobiocenu. Dle individuálního biogeografického členění (Biogeografické regiony ČR, CULEK a kol., 2013) se řešené území nachází na rozhraní Českobrodského bioregionu (1.5) a Řipského bioregionu (1.2), který tvoří podstatně menší část území. Českobrodský bioregion tvoří plošiny na starších sedimentech s pokryvy spraší a vegetací hájů s malými ostrovy acidofilních doubrav, významná jsou menší skalnatá údolí s acidofilními a teplomilnými doubravami i skalními společenstvy. Převažuje slabě teplomilná biota 2. (bukovo-dubového) vegetačního stupně, v jihozápadní části je již biota 3. (dubovo-bukového) vegetačního stupně. Oproti Řipskému bioregionu chybějí větší rozsahy teplomilných doubrav, šipák není přítomen vůbec a primární bezlesí také prakticky chybí. Biodiverzita je podprůměrná, exklávních a mezních prvků je velmi málo, vyznívají zde některé západní prvky. Bioregion patří ke starým sídelním oblastem, trvale byl osídlen již od neolitu. Plošiny, pokud nejsou tvořeny kyselými pískovci či štěrkopísky, jsou využity na rozsáhlá pole. Lesy kryjí jen necelá 4 % bioregionu, nacházejí se především na svazích údolíček. Zde mívají i přírodě blízkou skladbu s převahou dubu a habru, časté jsou však i bory, kulturní smrčiny a hojná je příměs akátu či akátiny. Travinobylinné porosty jsou zachovány zejména na ostrůvkovitě se vyskytujících skalkových svazích v údolích, výjimečně i na vlhkých loukách, dnes převážně zmeliorovaných. Rybníky jsou četné v údolích větších potoků. Západní okraj bioregionu pokrývá zástavba Prahy vč. dopravních staveb a rozsáhlých skladových areálů. Součástí bioregionu je i historické hornické město Kutná Hora, leží zde část Kolína a menší historicky významná města. Vesnice jsou většinou středně velké, zpravidla mají venkovský ráz, v blízkosti Prahy však suburbánní. Řipský bioregion tvoří opuková tabule s ochuzenou teplomilnou biotou 2. bukovo-dubového vegetačního stupně, ve vyšších polohách s přechody do 3. dubovo-bukového vegetačního stupně. V kaňonech Vltavy a jejích přítoků, podobně jako na ojedinělých neovulkanitových elevacích, se nachází pestrá biota se zbytky teplomilné lesní a stepní vegetace. Je zde zastoupeno několik mezních a exklávních prvků i české endemity flóry a hmyzu. Netypickými částmi jsou terasy s acidofilními doubravami, které tvoří přechod do Polabského bioregionu, a neovulkanické suky, tvořící přechod do Milešovského bioregionu. Netypickou zónou jsou i přechody do Džbánského bioregionu a dále Pražská plošina, tvořící přechod k bioregionům Českobrodskému a Slapskému. Bioregion patří k nejstarším sídelním oblastem u nás, osídlení je souvislé od neolitu. Bioregion byl již v prehistorické době odlesněn na většině plochy a rozloha lesů je stále velmi omezená. Přirozené lesní porosty s převahou dubu jsou na Řípu, v údolí Vltavy a hlubších údolích přítoků, často jsou však nahrazeny akátinami. Na pískách v severní části převažují kulturní bory s příměsí akátu. Fragmenty lužních lesů jsou tvořeny olšemi, topoly a jasany. V bezlesí převládají rozsáhlá pole, východně od Slaného jsou rozsáhlejší sady,

západně od něj jsou místy chmelnice. Louky jsou dnes jen ojedinělé, vázané na nivy. Suché travinobylinné porosty jsou pouze na prudších svazích údolí a ve fragmentech na výchozech bulžníků a neovulkanitů. Vodní plochy tvoří především hladiny Ohře a Vltavy, rybníků je málo a jsou malé. Velkou plochu zabírá zástavba hlavního města, pokračující podél Vltavy až po Kralupy. Dle typologického členění (Biogeografické členění ČR II. díl, CULEK a kol., 2005) jsou v řešeném území identifikovány tři biochory: -2BM, -3RM a 3Do.

-2BM Erované plošiny na drobách v suché oblasti 2. v.s.

Typ je součástí členitějšího zmlazeného reliéfu v Praze, jejím bezprostředním okolí a po obvodě Českého krasu v dosahu mladé eroze Vltavy a Berounky a jejich zahlubujících se přítoků. Typ je celkem tvořen 12 různě velkými protáhlými segmenty s průměrnou plochou 11,9 km² a celkovou plochou 143 km². Větší plocha typu leží v Řipském bioregionu (1.2), kde se nachází 85 km².

Reliéf je poznamenán mladou vodní erozí, která obnažila předkřídové horniny a vytvořila pestrou mozaiku měkkých i ostrých tvarů. Starší tvary jsou měkké, s táhlými svahy, mírně zvlněnými plošinami, úpady a široce rozevřenými údolními dny s vyvinutými nivami podél toků. Do nich jsou při okrajích zaříznuty krátké a úzké údolními zářezy. Strmé svahy jsou kamenité a skalnaté. Substrát tvoří proterozoické droby, prachovce a břidlice, ordovické břidlice, droby, prachovce, jílovce a pískovce. Především v bioregionu Řipském jsou vyvinuty různě široké pásy fluvialních a deluviofluvialních sedimentů a ostrůvky spraší podél toků. V Praze a jejím blízkém okolí jsou četné antropogenní navážky. V okolí Prahy se v obou bioregionech nachází 15 PP s prioritním geologickým a paleontologickým významem (výchozy hornin, stratotypy, skalní ostrožny).

Dominují typické kambizemě doplňované o kambizemě dalších subtypů (kyselé, eutrofní, na štěrcích a pískách), hnědozemě, pararendziny, rankery, hnědé rankery a typické fluvizemě. Podnebí je teplé (T2), ojediněle mírně teplé (MT11), mírně suché až suché, s teplotními sumami za malé vegetační období 2400 - 2800 °C. Na výrazných svazích se projevuje expoziční klima, v malých vhloubených tvarech lze čekat lokální inverze, v segmentech vyplňujících dno rozsáhlejších sníženin bývají i inverze většího horizontálního a vertikálního rozsahu. Vegetace: Základním typem potenciální přirozené vegetace jsou hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), na něž na jižních svazích navazují břekové doubravy (*Sorbo torminalis-Quercetum*). Na hranách svahů mimo jižní kvadrant a okyselených zvětralinách na plošinách přecházejí v acidofilní bikové doubravy (*Luzulo albidae-Quercetum petraeae*). Na strmých svazích se vyskytují i suťové lesy asociace *Aceri-Carpinetum*. Podél větších toků se vyskytují ptačincové olšiny (*Stellario-Alnetum glutinosae*). Na odlesněných místech se objevují ovsíkové louky svazu *Arrhenatherion*, na vlhkých místech převažují porosty svazu *Molinion*, suchá stanoviště snad provázejí i acidofilní subxerofilní trávníky svazu *Koelerio-Phleion phleoidis*.

Typ kontrastně-similární.

D: *2AB3x (15), *2B3x (60).

K: *1AB1 (1), *2AB2x (3), *2BD2x (+), 2BD3x (10), *2BC3 (1), 3B3 (8), *3BC5a (2).

Současné využití krajiny:

Lesy 19 %, travní p. 4 %, vodní pl. 1 %, pole 21 %, sady 14 %, sídla 31 %, ostatní 10 %.

Lesy tvoří malé celky, pouze u Kunratic a v údolí Berounky jsou střední až velké lesy.

Celkovou lesnatost podstatně zvyšuje jediný segment v údolí Berounky, většina segmentů má lesnatost pod průměrem typu. Charakter lesů je rozmanitý a zahrnuje celou škálu od akátin (malé segmenty lesů) a kulturních smrčín (větší celky v údolí Berounky) přes smíšené kulturní lesy (bory s dubem) až po lesy s přirozenou a přírodě blízkou druhovou skladbou (dub, habr).

Sídelní struktura je rozmanitá a dalekosáhle transformovaná. Především se zde nacházejí rozsáhlé vnitřní i okrajové části Prahy, na obou březích Vltavy s městskou zástavbou, starými i novějšími vilovými čtvrtěmi se zahradami a zahrádkami, s rozsáhlými sídlišti, průmyslovými zónami i architektonickými dominantami, historickými a uměleckými pamětihodnostmi. Kromě toho zde leží část Berouna a několik větších příměstských sídel (Řevnice) i menších vsí.

Náhradní typy: -

Cílové ekosystémy: Přirozené: HDH, AD, XDA, SUH, LONO; náhradní: AT (XT).

3Do Podmačené sníženiny na kyselých horninách 3. v.s.

Tento typ je vázán na chladnější vyšší okraje nížin, níže ležící kotliny a na plošiny při okrajích pahorkatin svažujících se do nížin. Segmenty typu jsou koncentrovány do středních Čech s menšími přesahy do západních a východních Čech; na Moravě se nacházejí při východním okraji Hercynika. Celkem je typ tvořen 44 segmenty s průměrnou velikostí 4,6 km² a celkovou plochou 201 km². Nejhojněji je typ zastoupen v

Plzeňském bioregionu (1.28), kde leží 46 km² a Slapském bioregionu (1.20), kde se nachází 35 km². Nejméně je zastoupen v Řipském bioregionu (1.2), kde jsou pouze necelé 3 km² a v Havlíčkovobrodském (1.48), kde leží 5 km².

Reliéf je tvořen plochými depresiemi většinou v rámci plošin, nebo výraznějšími konkávně prohnutými depresiemi na úpatí vrchovin. V ose deprese se nachází zpravidla malá niva potoka, leží zde však části niv i větších toků (např. Radbuzy). Cizorodou, leč neoddelitelnou, součástí depresí jsou i vystupující hřbítky a elevace. Zpravidla jsou ploché, nízké a jejich výška nepřekračuje 20 m. Z antropogenních tvarů se zde vyskytují hráze rybníků, násypy komunikací a četné odvodňovací příkopy.

Substrát je tvořen kyselými, většinou skalními horninami s pokryvem hlinitokamenitých deluviálních sedimentů z těchto hornin. Často zde však bývá i příměs sprašové hlíny (na rozdíl od situace ve 4. vegetačním stupni). Na dnech depresí bývají splachové a fluvialní hlinitopísčité sedimenty. Půdy jsou převážně primární pseudogleje, směrem k jádru deprese přecházející do maloplošně zastoupených glejů a glejových fluvizemí v nivách. Na vystupujících svazích a hřbítcích jsou většinou pseudoglejové kyselé kambizemě až slabě kyselé kambizemě. Půdy jsou většinou písčitohlinité s jemným skeletem. Větší kameny se zde nevyskytují. Klima je mírně teplé a zpravidla v rámci 3. vegetačního stupně relativně suché (MT11, MT10, MT9, v 1.2 dokonce i T2. V depresích jsou dobré podmínky pro vývoj silných přízemních teplotních inverzí, vyšší vzdušnou vlhkost a četné mlhy. Převážná část segmentů navíc leží v oblasti s výskytem regionálních teplotních inverzí. Vegetace: Varianta středočeská (1.2, 1.5, 1.18): V kostře potenciální přirozené vegetace jsou bezkolencové doubravy (*Molinio arundinaceae-Quercetum*), na sušších místech přecházející do lipových doubrav (*Tilio-Betuletum*). Náhradní vegetaci na odlesněných místech tvoří též bezkolencové louky svazu *Molinion*.

Druh similární.

D: 3AB3 (15), *3AB-B4 (64), *3BC5a (6), *3BC5b (15).

Pozn.: V 1.2, 1.5, 1.18, 1.23 a 1.28 má STG 3AB3 asi převážně kontinentální ráz (x).

Současné využití krajiny:

Lesy 16 %, travní p. 16 %, vodní pl. 5 %, pole 50,5 %, sady 4,5 %, sídla 5 %, ostatní 3 %. V tomto typu ještě převažují pole. Jsou zpravidla velká, v segmentech s větším zastoupením rybníků a lesů středně velká. Spoře se vyskytující rozptýlené dřeviny jsou podél příkopů, vodních toků nebo po obvodu rybníků. Pole jsou ohraničena především vodními toky, loukami a komunikacemi, místy též sídly. Lesy jsou zastoupeny velmi nepravidelně, v jednotlivých segmentech mají 2 % - 95 %, přičemž velké rozdíly jsou i v rámci jednotlivých bioregionů. Je zřejmé, že dominantní roli zde hrála historie osídlení a záměry středověkých majitelů. V typických segmentech dosahuje lesnatost asi 8 %. Převažují zde malé lesy, které jsou většinou soustředěny podél vodních toků. Častěji se vyskytují i okraje středně velkých a velkých lesů, při obvodu Brdského bioregionu i lesních komplexů. Lesy v netypických silně zalesněných segmentech jsou součástí velkých lesů a lesních komplexů. Lesy jsou tvořeny převážně smrkovými kulturami, často s příměsí borovice lesní, dubu, při okrajích osik, olší a pod. Je signifikantní, že přes značnou rozlohu lesů zde v r.2001 nebylo vyhlášeno jediné chráněné území. Travní porosty se nacházejí zpravidla v nejlhčích částech depresí podél vodních toků, u rybníků a často se nacházejí při okrajích lesů. Většinou tvoří malé segmenty, dnes často nekosené a měnící se v ruderalizované mokřady. V 1.5 leží PP Hrnčířské louky, kde kromě vlhkých květnatých luk jsou i rybníky. Vodní plochy jsou velmi charakteristickým využitím tohoto typu, přesto jejich zastoupení velmi kolísá (v rozmezí 2 % - 55 %) v jednotlivých segmentech; v mnoha z nich se vyskytují pouze drobné vodní toky a ojedinělé malé rybníčky nebo nádržky. Velmi typické jsou však středně velké rybníky. Relativně hojné jsou rybníky na plošinách při okrajích pahorkatin, především v Řipském (1.2), Havlíčkovobrodském (1.48), Železnohorském (1.49) a Jevišovickém bioregionu (1.23). Rybníční soustava s mokřady je chráněna v

1.2 v PP Hostivické rybníky (soustava rybníků s mokřady, hnízdiště). PP Hrnčířské louky v Českobrodském bioregionu (1.5) zahrnuje i menší rybníky s významnou avifaunou. Sady se v tomto typu vyskytují jen po obvodu sídel a to především vesnic. Jsou malé, soukromé a převažují v nich odolnější druhy ovocných dřevin. Sídla se vyskytují zpravidla při okrajích segmentů nebo na vyvýšeninách. V Čechách jsou zde typické malé vesnice a jen vzácně se vyskytují středně velké a velké. Pro sídla jsou typické barokní a zbarokizované gotické kostely. Památky lidové architektury se zde kupodivu až na nepatrné výjimky nevyskytují. V segmentech v Čechách jsou zvláště u rybníků časté menší chatové kolonie.

Náhradní typy: 3To.

Cílové ekosystémy: Přirozené: ADBR, LOMO, LONJ; náhradní: MTH, VOVS, VOLS.

-3RM Plošiny na drobách v suché oblasti 3. v.s.

Tento typ je vázán na střední Čechy a leží na dnech kotlin i na rozsáhlých plošinách. Celkem je typ tvořen 5 segmenty s průměrnou plochou 14,6 km² a celkovou plochou 73 km². Větší část typu (45 km²) leží v Českobrodském bioregionu (1.5).

Reliéf je charakteristický mírně zvlněnými a mírně ukloněnými plošinami. V Karlštejnském bioregionu (1.18) se nacházejí na dně brázdy, v Českobrodském bioregionu (1.5) na tektonicky zdvižené, rozsáhlé Pražské plošině, níže než okolní pahorkatiny, ale nad vltavským údolím. Součástí plošin jsou spíše úzké potoční nivy v neznatelných sníženinách a místy do 20 m vysoké pahorky na výchozech odolnějších hornin. Substrát tvoří v 1.18 ordovické černé jílovité a písčité břidlice s vložkami drob a úzkými pruhy bazických paleovulkanitů komárovského pásma. Lokálně se na povrchu nacházejí neogenní jíly, písky a štěrky, které se svým charakterem příliš neliší od zvětralin břidlic a drob. Odlišnější jsou pleistocénní štěrky u Lochovic. V 1.5 substrát budují svrchnoproterozoické prachovce, břidlice a droby, blíže k Praze též ordovické černé břidlice.

Lokálně jsou na povrchu ostrůvky štěrkopísků, spraší i vátých písků. Půdy jsou převážně středně těžké, mírně kyselé typické kambizemě, na hlubších zvětralinách a sprašové příměsi přecházející v luvizemě. V depresních polohách v Hořovické brázdě se častěji vyskytují i primární pseudogleje. Půdy mají hnědou barvu a zpravidla obsah rozpadavého skeletu. Klima je mírně teplé a srážkové ve 3. vegetačním stupni slabě podprůměrné. Segmenty v Českobrodském bioregionu leží v MT10 a jsou vystaveny silnějším větrům. Vegetace: Kostru potenciální přirozené vegetace tvoří lipové doubravy (*Tilio-Betuletum*), které ve vlhkých depresích doplňují bažinné olšiny svazu *Alnion glutinosae* a na suchých živnějších půdách černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Podél vodních toků se vyskytují olšové jaseniny (*Pruno-Fraxinetum*). Na odlesněných suchých místech se vyvinuly ovsíkové louky svazu *Arrhenatherion*, na vlhkých stanovištích najdeme louky svazu *Calthion* i *Molinion*.

Druh homogenní.

D: *3AB3 (40), *3B3 (45), *3B4 (12).

K: 3BC5a (3).

Pozn.: V depresích mohou mít STG 3. hydrické řady kontinentální ráz (x).

Současné využití krajiny:

Lesy 6 %, travní p. 5 %, vodní pl. 2 %, pole 54 %, sady 10 %, sídla 18 %, ostatní 5 %. Pole v tomto typu tvoří souvislou polní krajinu, bloky jsou velké, s minimem dřevin a nejčastěji ohraničené komunikacemi a sady po obvodech sídel. V Českobrodském bioregionu převažují středně velké lesy a zastoupení lesů je zde větší (8 %). Je to dáno tím, že v okolí jsou úrodnější půdy na spraších a v zázemí Prahy byla potřeba udržet nějaké lesíky jako obory a bažantnice. V lesích převažují jehličnaté kultury smrku a borovice, při okrajích s akátem, ale hojně jsou i doubravy. Lesy jsou chráněny v Českobrodském bioregionu v PP Cholupická bažantnice (habrová doubrava a střemchová jasenina) a PP Milíčovský les a rybníky (černýšová dubohabřina, lipová a biková doubrava, u rybníků olšiny). Okrajově sem zřejmě přesahují i lesy v rámci PP Modřanská rokle. Travní porosty jsou zde vzácné, tvořené fragmenty především v nivách potoků a vlhkých depresích. Většinou jsou ruderalizované bez větší botanické hodnoty. Cennější fragment blatouchové louky a mokřady jsou v 1.5 součástí PP Milíčovský les a rybníky. Na okraji segmentu leží i skalnatý povrch s xerofilními trávníkem s křivatcem českým a koniklecem lučním v PP V Hrobech a ve zmíněné PP Modřanská rokle (vše v 1.5). Vodní plochy jsou tvořeny především izolovanými malými rybníky, v Českobrodském bioregionu též středně velkými rybníky a jejich skupinami. Kromě nich zde leží koryta potoků a náhonů. Čtyři rybníky jsou v 1.5 součástí PP Milíčovský les a rybníky (hnízdíště). Sady se nacházejí pouze v malých plochách u rodinných domů na předměstí Prahy a u usedlostí po obvodech vesnic. Díky velké osídlené ploše je pak jejich celková plocha značná. Specifickým případem jsou školky okrasných dřevin v Průhonicích. Sídla jsou zastoupena především jihovýchodním okrajem Prahy a to jak s vysokou panelovou zástavbou (Jižní Město), tak zahradního rázu (Kunratice, Lhotka). Mimo Prahu se zde nacházejí středně velké a velké zemědělské vsi. Dominantami sídel kromě panelových domů jsou zbarokizované a barokní kostely a barokně přestavěné čtyřkřídle renesanční zámky. Součástí větších sídel jsou i továrny s dominantami komínů a nepominutelné jsou dálnice s doprovodem billboardů.

Náhradní typy: 3BM+(3Ro, 3Do).

Cílové ekosystémy: Přirozené: BUAD, BUKD, HDH; náhradní: -

Z hlediska **fytogeografického členění** lze v území rozlišit tyto fytogeografické okresy: 64. Říčanskou plošinu a 41. Střední Povltaví. Oba spadají do fytogeografické oblasti mezofytikum (Mesophyticum) a fytogeografického obvodu Českomoravské mezofytikum (Mesophyticum Massivi bohemic). Území je poměrně pestré, kromě nejčastějších druhů rostlin a živočichů mezofilních zde můžeme narazit na druhy

teplomilné nebo druhy horské. Z lesů převládají nepůvodní porosty s převažujícím smrkem nebo borovicí, místy jsou ale zachovány pěkné ukázky přírodních biotopů – acidofilních doubrav, dubohabřin, acidofilních bučin, suťových lesů, ale i acidofilních teplomilných doubrav a můžeme zde na příhodných místech najít i květnaté bučiny, které mají optimum výskytu ve výškách kolem 800 m.n.m.

Vyskytují se různé typy mezofilních i vlhkých luk, na mělkých půdách nalezneme hezky vyvinuté trávníky mělkých skeletovitých půd, v údolích též skalní trávníky s kostřavou sivou, poměrně vzácné jsou podhorské smilkové trávníky. Na různých místech jsou zachovány mokřady, naopak značně omezený je výskyt rašelinných biotopů. Specifická vegetace je vyvinuta na plošně omezených výchozech vápenců. Pro okraje lesů jsou typické mezofilní bylinné lemy, ale můžeme se setkat vzácně i s lemy suchými bylinnými. Vodních biotopů není v území tolik jako v jiných částech republiky, přesto i zde můžeme objevit vzácné druhy vodních rostlin a živočichů.

Potenciální přirozenou vegetací na území jsou z větší části lipová doubrava a z menší části černýšová dubohabřina. Obě společenstva spadají do společné skupiny biotopů – hycynské dubohabřiny. Jedná se o světlá lesní společenstva tvořená především habrem obecným (*Carpinus betulus*), dubem zimním a letním (*Quercus petraea* s. lat. a *Q. robur*) s častou příměsí lípy srdčité (*Tilia cordata*). V keřovém patře se vyskytují nižší jedinci dřevin stromového patra a dále např. *Cornus sanguinea*, *Corylus avellana* a *Lonicera xylosteum*. V bylinném patře má významnější indikační hodnotu zejména *Hepatica nobilis* a dále se vyskytují hájové druhy, jako např. *Anemone nemorosa*, *Hieracium murorum*, *Lathyrus vernus*, *Melica nutans*, *Poa nemoralis*, *Pulmonaria officinalis* s. lat. a *Tanacetum corymbosum*.

3. Klasifikace půd a půdní eroze

Řešené území se z hlediska půdních typů nachází v oblasti kambizemí, rankerů a litozemí. Zcela okrajově zasahuje také do oblasti černozemí. První tři typy jsou propustné půdy s mírně kyselou až neutrální reakcí spíše středně hluboké až mělké. Rankery a litozemě jsou dobře propustné s vyšší skeletovitostí. U litozemí lze předpokládat mělkou polohu skalního podloží směrem k povrchu a velmi slabý humusový horizont. Litozemě jsou půdy zcela nevhodné pro hospodářství. Rankery jsou oproti tomu výrazně humóznější a mají příznivější vláhový režim. Rankery jsou půdy vhodné pro lesní hospodářství. Kambizemě jsou půdy o něco hlubší s mělkým humusovým horizontem, v případě vytvoření na břidlicovém podloží se jedná spíše o půdy těžší se zhoršenými sorpčními vlastnostmi. Kambizemě patřící do skupiny hnědých půd jsou jedněmi z nejčastějších půd v ČR a jsou využívány především k zemědělskému hospodářství. Černozemě jsou půdy s vyšší humifikací. Humusový horizont je velmi tmavě zbarven a dosahuje vysoké mocnosti. Jsou to spíše těžší půdy s tendencí k zamokřování. Jsou to nejvhodnější půdy k zemědělskému obhospodařování, pokud je zabezpečeno dobré odvodnění. V lokalitě je třeba brát ohled také na silnou urbanizaci, která má velký vliv na kvalitu a stav původních půd. Jedná se o částečně zastavěné území s hustou dopravní a technickou infrastrukturou a nemalý vliv zde má také zemědělství. Půdy jsou tedy soustavně znečišťovány a vlivem orby dochází ke ztrátě humusu a částečné erozi. Část území je dokonce ruderalního charakteru, kde jsou patrné také bývalé deponie půdy. Lze tedy předpokládat výskyt navážek a antropogenních půd v této lokalitě vzniklých především rozsáhlou a neustávající výstavbou.

Z hlediska eroze se jedná o mírně ohroženou až ohroženou lokalitu. V úvahu je třeba brát především větrnou erozi. Řešené území se nachází na rovinatém terénu bez výrazných protierozních prvků, část území je mírně sklonitá. Eroze je dále umocněna zemědělským využíváním půd a jejich soustavnému odhalování. Vzhledem k dobré propustnosti lokality není předpokládána výrazná vodní eroze.

Dle klasifikačního systému bonitních půdních jednotek patří nezastavěné území pod kódy 2.26.01, 2.26.04, 2.37.16 a 2.61.00. Takto hodnocené půdy spadají do III., IV., V. a II. třídy ochrany zemědělského půdního fondu. II. třída jsou půdy, které mají v rámci jednotlivých klimatických regionů nadprůměrnou produkční schopnost. Ve vztahu k ochraně zemědělského půdního fondu jde o půdy vysoce chráněné, jen podmíněně odnímatelné

ze ZPF a to s ohledem na územní plánování, jen podmíněně využitelné pro stavební účely. III. třída jsou půdy s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno v územním plánování využít eventuálně pro výstavbu; IV. třída jsou půdy s převážně podprůměrnou produkční schopností v rámci příslušných klimatických regionů s jen omezenou ochranou, využitelné pro výstavbu a V. třída jsou půdy s velmi nízkou produkční schopností včetně půd mělkých, velmi svažitých, hydromorfních, šterkovitých až kamenitých a erozně nejvíce ohrožených. Většinou jde o zemědělské půdy pro zemědělské účely postradatelné. U těchto půd lze předpokládat efektivnější nezemědělské využití. Jde většinou o půdy s nižším stupněm ochrany s výjimkou ochranných pásem a chráněných území a dalších zájmů ochrany životního prostředí.

Kód BPEJ	třída ochrany ZPF	klimatický region	hlavní půdní jednotka	sklonitost a expozice / skeletovitost a hloubka půdy
2.26.01	III.	2 – teplý, mírně suchý	kambizemě	úplná rovina a všesměrná expozice / bezskeletovitá – slabě skeletovitá a hluboká – středně hluboká
2.26.04	IV.	2 – teplý, mírně suchý	kambizemě	úplná rovina a všesměrná expozice / středně skeletovitá a hluboká – středně hluboká
2.37.16	V.	2 – teplý, mírně suchý	kambizemě, rankery, litozemě	mírný sklon a všesměrná expozice / středně skeletovitá a mělká
2.61.00	II.	2 – teplý, mírně suchý	černice	úplná rovina a všesměrná expozice / bezskeletovitá – s příměsí a hluboká

4. Rozbor stávající vegetace

Stávající vegetace je popisována v úrovni dřevinného patra, a to pouze na veřejně přístupných plochách. V řešeném území je v takto vymezeném území zastoupena vegetace jak přírodě blízká, tak vegetace uměle vysazená.

Přírodě blízké jsou především lesní porosty či porosty pionýrských dřevin na ladem ponechané bývalé orné půdě. Vegetace je druhově poměrně bohatá, nachází se zde jak dřeviny původní, tak dřeviny nepůvodní. Z původních je třeba jmenovat například duby (*Quercus* sp.), modříny (*Larix* sp.), jasany (*Fraxinus* sp.) nebo javory (*Acer* sp.). Z nepůvodních invazivních dřevin se zde poměrně rozrůstají skupiny akátů (*Robinia pseudoacacia*), topolů (*Populus* sp.) a ořešáků (*Juglans regia*). V keřovém patře především náletových ploch se hojně vyskytuje růže šípková (*Rosa canina*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), střemcha obecná (*Prunus padus*) a ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*).

Uměle vysazené jsou dřeviny na obhospodařovaných plochách veřejných prostranství. Jsou zde patrné dva vlivy. Vliv moderní, kdy jde o nové výsadby především alejí, kde jsou vysazovány původní druhy dřevin či jejich kultivary jako duby letní (*Quercus robur* Fastigiata) a lípy srdčité (*Tilia cordata*). Větší podíl uměle vysazené vegetace však zaujímá vegetace z konce minulého století, kdy byly populární výsadby jehličnatých dřevin, některých listnatých dřevin a určitých druhů okrasných keřů. V těchto výsadbách tedy lze nalézt především různé druhy smrků (*Picea* sp.), borovice (*Pinus* sp.), břízy bělokoré (*Betula pendula*), jeřábů (*Sorbus aucuparia*) a javorů (*Acer* sp.). Mezi keři se dochovaly výsadby hlohyní (*Pyracantha coccinea*), pámelníků (*Symphoricarpos albus*), tavolníků (*Spiraea vanhouttei*, *Spiraea japonica*), meruzalek (*Ribes alpinum*), zlatic (*Forsythia intermedia*), šeříků (*Syringa vulgaris*) a značné množství různých druhů jalovců (*Juniperus* sp.). Dále se zde občas vyskytují tisý (*Taxus* sp.), jedlovce (*Tsuga canadensis*), zeravy (*Thuja* sp.) či dřezovce (*Gleditsia triacanthos*).

5. Ochrana krajiny

V rámci řešeného území se nacházejí dva typy chráněného území, a to přírodní památka Modřanská rokle, která přímo do území zasahuje především svým ochranným pásmem (50m od hranice) a dále Přírodní

Přírodní památka Modřanská rokle je ústředním územím výše zmíněného přírodního parku. Jedná se o zvláště chráněné území významné především z pohledu geologického a geomorfologického a o významný krajinářské celek. Jeho výměra činí 124,88 ha. Skládá se z údolí Libuškého potoka a jeho menších přítoků mezi Písnicí a Čechovou čtvrtí v Modřanech. Hlavními předměty ochrany jsou významný tektonický fenomén Závistský zlom a částečně zachovaná potoční niva v údolí. Na ně jsou navázána typická rostlinná společenstva a v nich žijící fauna. Roste zde řada chráněných rostlin a hub. Z živočichů se zde vyskytují někteří vzácní plži, brouci, ptáci či hlodavci. Přírodní památka je cíleně udržována a obnovována směrem od nepřírozených lesních společenstev (akátové a smrkové monokultury) ke společenstvům přirozeným (doubavy a jasaniny). Vysazovány jsou duby, javory, lípy a habry.. Z hlediska legislativy je území omezeno dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny:

§ 36 Přírodní památka

(1) Přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště vzácných nerostů nebo ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s regionálním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk, může orgán ochrany přírody vyhlásit za přírodní památku; stanoví přitom také její bližší ochranné podmínky.

(2) Změna nebo poškozování přírodní památky nebo její hospodářské využívání vedoucí k jejímu poškození jsou zakázány.

(3) Nezastavěné pozemky na území přírodních památek, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, lze zcizit jen se souhlasem ministerstva životního prostředí. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.

Dále je dle vyhlášky č. 5/1988 je stanoveno omezení využití území takto:

Čl.2 Podmínky ochrany

1) Území chráněných přírodních výtvorů jsou chráněna podle zvláštních právních předpisů 1).

2) Pokud z dalších ustanovení nevyplývá jinak, je zakázáno jakýmkoliv způsobem do chráněného přírodního výtvoru zasahovat, zejména rušit jeho přirozený vývoj, poškozovat jeho povrch, geologický podklad, rostlinstvo a živočišstvo a odnášet z něj jakékoliv přírodniny.

3) V chráněných přírodních výtvorech je dále zakázáno:

- a) rušit trvalé travní porosty rekultivacemi a melioracemi,*
- b) používat pesticidy a jiné chemické prostředky nebo přihnojovat umělými hnojivy s výjimkou použití repelentů proti okusu sazenic lesních stromů zvěří,*
- c) provádět úpravy vodního režimu bez předchozího souhlasu orgánu státní ochrany přírody 2)*
- d) porušovat výchozy geologických vrstev s výjimkou odběrů geologických vzorků pro vědecký výzkum prováděný Pražským střediskem státní památkové péče a ochrany přírody, Ústředním ústavem geologickým, geologickými pracovišti ČSAV, Národního muzea a přírodovědecké fakulty University Karlovy,*
- e) využívat území k intenzivním chovům zvěře*
- f) tábořit a rozdělávat oheň.*

4) Stávající stavební objekty, komunikace (včetně lesních cest a turistických stezek), vodohospodářská zařízení, elektrovedy a plynovody je možno užívat a udržovat pouze způsobem, který nenaruší ostatní plochu chráněného přírodního výtvoru.

5) Veřejnosti je vstup do chráněných přírodních výtvorů povolen s výjimkou úseků zvláště vyznačených.

6) Do chráněného přírodního výtvaru mohou vstupovat bez omezení:

a) orgány bezpečnostní, požární ochrany, zdravotnické, lesnické, vodohospodářské a zemědělské při výkonu služby,

b) orgány státní ochrany přírody a jimi pověřeni pracovníci

c) vlastníci a uživatelé pozemků při obhospodařování těchto pozemků

d) uživatelé honitby a rybářského revíru při výkonu práva myslivosti a rybářského práva.

7) Vjíždět do území chráněných přírodních výtvarů je povoleno pouze služebním a hospodářským vozidlům orgánů a organizací uvedených pod bodem 6, a to jen pro účely, pro něž tam mají vstup povolen.

Čl.5 Ochranná pásma

1) Ochranná pásma určená v čl. 1 vyhlášky slouží k zabezpečení chráněných přírodních výtvarů před rušivými vlivy okolí.

2) V lesních porostech ochranného pásma je možno hospodařit jen tak, aby tím nebyly ohroženy přírodní hodnoty chráněného přírodního výtvaru. Při zpracování nových lesních hospodářských plánů se proto vychází z ochranných plánů.

3) V ochranném pásmu je zakázáno:

a) provádět jakoukoliv výstavbu nebo těžbu nerostných surovin

b) provádět meliorace a rekultivace

c) provádět letecké ošetřování porostů (chemizace, hnojení)

d) odkládat odpady v území nebo je jinak znečišťovat

e) tábořit a rozdělávat ohně mimo vyhrazená místa

f) provádět jakékoliv jiné zásahy, které by mohly negativně ovlivnit chráněné přírodní výtvary nebo narušit celkový ráz krajiny.

4) Jinak není hospodaření v ochranném pásmu chráněných přírodních výtvarů omezeno.

A dílčí omezení je stanoveno dále zásadami hospodaření dle Plánu péče o přírodní památku Modřanská rokle pro roky 2011-2020 :

Území je z velké většiny obklopeno zástavbou, jen v jihovýchodní a východní části se dotýká zemědělsky poměrně využívané krajiny. Negativní ovlivňování zemědělskou činností lze očekávat a na okrajích porostů je patrné ve zvýšené eutrofizaci.

- porosty jsou od zemědělské půdy odděleny lesním lemem (keřové porosty), který při zásazích a obnovách rozhodně neodstraňovat
- dále podpořit ponechání současných travních ploch a pruhů v ochranném pásmu
- upravit způsob hospodaření – minimalizovat hnojení, zajistit vhodný osevní postup a technologii obhospodařování

Přírodní park Modřanská rokle - Cholupice je chráněné území klidu na území Hl.m. Prahy zřízené na základě nařízení RHMP č. 10/2014 schváleného usnesením RHMP ze dne 24. 6. 2014. Jedná se o území o rozloze 1 707,5 ha obsahující mimo jiné celé území výše zmíněné přírodní památky Modřanská rokle. Dále do něho patří další dvě blízká zvláště chráněné území, a to PP Cholupická bažantnice a PR Šance.

Dle obecného nařízení č. 10/2014 Sb. hl. m. Prahy je Přírodní park Modřanská rokle – Cholupice popsán takto:

Celopražský význam území tkví v monumentálním pravobřežním horizontu, tvořeném vysokými zalesněnými svahy, členěnými hlubokými údolími, do nichž ústí přítoky Komořanského a Libušského potoka. Strmé vltavské svahy se zaříznutými roklemi, zalesněné geograficky původní dřevinou skladbou, táhnoucí se v mohutném, západním směrem vyklenutém oblouku od archeologické lokality Šance na jihu až k Modřanům na severu, představují oblast výjimečně dochovaného krajinného rázu. Kromě popsaných dominantních znaků k dalším typickým jevům patří úzké nevyvinuté nivy vodotečí a časté skalní výchozy. Popsaná svažité oblast je neosídlená, se zbytky prehistorických staveb. Oblastmi dobře dochovaného rázu jsou ostroh nad Cholupickým potokem a údolí Libušského potoka se soustavou rybníků a retenčních či rybochovných nádrží. Pro zmíněnou oblast jsou typickými znaky táhlé oblé vyvýšeniny, vystupující z ploché pahorkatiny, a otevřenost dálkovým pohledům. Částečně se dochoval původní ráz otevřené až polootevřené ploché zemědělské krajiny s typickými sníženinami, které jsou proříznuté mělkými údolími potoků s nivami a příkřejšími svahy, místy protkané lesními remízky, dříve bažantnicemi, které jí propůjčují drobnější měřítko. Jinak má zdejší krajina typický velkovýrobní zemědělský charakter, struktura původní plužiny je setřená. V sídlech, budovaných v náhorních polohách v ukončení mělkých údolí, je krajinný ráz dochován jen málo.

Z hlediska legislativy dle obecného nařízení č. 10/2014 Sb. hl. m. Prahy jsou stanovena následující omezení využití:

§ 15

(1) Krajinný ráz celého území přírodního parku je chráněn před činnostmi snižujícími jeho estetickou a přírodní kvalitu, harmonické měřítko a vztahy v rámci krajiny, kterou tvoří prostor formovaný terénními útvary, údolími vodotečí, lesními komplexy, plochami rybníků a mokřadních společenstev, jakož i dalšími ekologicky významnými segmenty krajiny včetně rozptýlené zeleně a dřevin rostoucích mimo les.

(2) Na území přírodních parků nelze umísťovat nové stavby s výjimkou staveb, zařízení a jiných opatření pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále s výjimkou dostavby podle odstavce 3.

(3) Na území přírodních parků se připouští pouze dostavba stávajících sídelních útvarů, prováděná v souladu s platnou územně plánovací dokumentací, a to za podmínky, že nenaruší charakter lokality a bude plně respektovat jak její architektonicko-urbanistické hodnoty a kulturní identitu, tak osobitý krajinný a přírodní znaky včetně zachovaných pohledových horizontů, typických siluet jednotlivých panoramatických plánů a podobné charakteristiky místa i oblasti. Sídelním útvarem se rozumí každá jednotka osídlení, která tvoří uzavřený, od jiných jednotek osídlení prostorově oddělený útvar.

(4) Ustanovením odstavců 2 a 3 není dotčena ochrana krajinného rázu vyplývající ze zákona.

6. Územní systém ekologické stability (ÚSES)

V řešeném území je podél jižní hranice veden prvek územního systému ekologické stability (ÚSES). Jedná se o nefunkční regionální biokoridor R4/42 – úsek od Modřanské rokly směr Libuš. Biokoridor propojuje funkční regionální biocentrum R1/18 Modřanská rokly s nefunkčním lokálním biocentrem L2/137. Biokoridor R4/42 tvoří v současné době aktivně obdělávané plochy orné půdy a dílčích mezí. V jednom místě přetíná biokoridor rušnou silnici Libušské ulice. Jedná se o součást celoměstského systému ochrany životního prostředí a zeleně.

Dle Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, schválený usnesením č. 10/05 Zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 9.9.1999 j. je biokoridor popsán takto:

R4/42 - Modřanská rokly - Hrnčířské louky

'Biokoridor spojující regionální biocentra Modřanská rokle a Hrnčířské louky (odtud pokračuje směrem k Průhonicům, mimo území Prahy). Severně od Písnice je vymezen na stávající orné půdě. Dále je vázán na vodní toky, které jsou však bez kvalitnějšího vegetačního doprovodu. Tyto toky jsou obklopeny ornou půdou, případně ruderalizovanými loukami. Pokračování mimo Prahu je také na orné půdě. Na trase několik větších vodních ploch.

Návrh: 'Založení pásů rozptýlené vysoké zeleně na stávající orné půdě. Kolem vodních toků doplnění břehových porostů. Kosit luční porosty.

Cílová společenstva: 'vodní, břehová, luční, lesostepní

Znehodnocení: 'Absence trvalých porostů. Ruderalizace.

7. Land-use

Hodnocení LAND-USE bylo provedeno výhradně jako hodnocení využití ploch zeleně v řešeném území. Vymezeno bylo 12 funkčních typů, a to 8 plošných a 4 liniové. Jako plošné prvky byly vymezeny lesní porosty, louky, lada, remízky, orná půda, zahrady, doprovodná komerční zeleň a veřejná sídelní zeleň. Jako liniové prvky byly vymezeny meze, aleje a vodoteče.

Lesní porosty – plochy se zapojenou vegetací ve stromovém patře ve zřetelně plošném uspořádání. Patrná je zde přítomnost typicky lesní zeleně odpovídající umístění v prostoru lesa. V rámci řešeného území se jedná spíše o lesní mozaiku rostlou v nepřístupném a tudíž špatně využitelném terénu. Celkově činí lesní porosty přibližně 0,5% celkové plochy řešeného území.

Louky – plochy bez horních pater vegetace s výhradně travními porosty. V rámci území se jedná o pravidelně udržované zemědělské plochy. Celkově činí louky přibližně 7% celkové plochy řešeného území.

Lada – plochy s bývalým zemědělským využitím ležící ladem. Na plochách se nachází neudržovaný travní porost s vtroušenými náletovými a pionýrskými dřevinami. Území je vlivem křovin špatně prostupné. Celkově činí lada přibližně 13% celkové plochy řešeného území.

Remízky – plochy liniového charakteru s výrazným stromovým a keřovým patrem (často zapojeným) a neudržovaným travním podrostem. Většinou se jedná o doprovodnou vegetaci dopravní infrastruktury, plochy úzkých strmých strání malého rozsahu nebo širší okraje předělové vegetace orné půdy. Celkově činí remízky přibližně 1,5% celkové plochy řešeného území.

Orná půda – plochy intenzivně udržovaných a využívaných polí. Plochy bez trvalého vegetačního pokryvu. Celkově činí orná půda přibližně 41% celkové plochy řešeného území.

Zahrady – plochy soukromé zeleně obsahující stromové, keřové i bylinné patro. Vegetace je především produkční nebo okrasná. Zahrnuje také případné sady či vinice na soukromých nepřístupných pozemcích. Pro účely této studie jsou do ploch zahrad zahrnuty také uzavřené areály veřejné vybavenosti (mateřské školy). Celkově činí zahrady necelých 7% celkové plochy řešeného území.

Doprovodná komerční zeleň – plochy izolační zeleně, technických areálů nebo ostatní zeleně v blízkosti průmyslových objektů. Jedná se o neudržovanou vegetaci především dřeviny na okraji zpevněných ploch, ruderalní zbytkové plochy či soukromé výrobní areály na nepřístupných pozemcích. Celkově činí doprovodná komerční zeleň necelých 7% celkové plochy řešeného území.

Veřejná sídelní zeleň – plochy udržované parkové zeleně na malých i velkých plochách v obytné zóně. Jedná se o intenzivně udržované trávníky s plánovanou vzrostlou zelení v podobě volně rostlých či stříhaných keřů nebo vzrostlých stromů. Celkově činí veřejná sídelní zeleň přibližně 15% celkové plochy řešeného území.

Meze – liniové plochy krajinné zeleně bez dřevinného patra. Jedná se o úzké předěly mezi ornou půdou nebo více typy funkční zeleně. Tvořeny jsou neudržovaným travním pokryvem.

Aleje – liniové prvky vegetace tvořené výhradně řadovou výsadbou stromů. Aleje jsou uměle vytvořené funkční prvky.

Vodoteče – liniové vodní prvky. V rámci řešeného území se nacházejí pouze nadpovrchové silně regulované vodoteče v umělých korytech.

8. Aktuální krajinářské koncepce a celoměstské vize územního plánování

V Metropolitní plánu je krajinné rozhraní definováno takto:

{6} Krajinné rozhraní a otevřená krajina

a) Krajinné rozhraní jako součást otevřené krajiny je důležitým kompozičním prvkem metropole. Základem koncepce je nezastavitelnost a maximální územní provázanost všech lokalit, které krajinné rozhraní vytvářejí.

b) Metropolitní plán navrhuje kultivaci rozsáhlého území otevřené krajiny, která zajistí zkvalitnění krajinného zázemí města, zlepšení ekologické stability a dotvoření kontrastů mezi městskou a otevřenou krajinou.

02/ Hlava III

Koncepce (otevřené) krajiny

Článek 21

Otevřená krajina

(1) Koncepce otevřené krajiny je stanovena pro nezastavitelné území. Vyjadřuje souhrnné podmínky pro ochranu a rozvoj nezastavitelných lokalit. Metropolitní plán zdůrazňuje celkovou krajinnou kompozici a rekreačně-sportovní význam otevřené krajiny jako krajinného zázemí města.

(2) Metropolitní plán respektuje, že na území Prahy existují velmi příznivé půdní a klimatické podmínky pro zemědělství a že jeho přítomnost v území je typickým znakem dochovaného krajinného rázu.

(3) Jedním ze základních koncepčních nástrojů Metropolitního plánu je krajinné rozhraní. Jde o soubor nezastavitelných lokalit na obvodu souvislého zastavitelného území města, jak je uvedeno v čl. 109. Obecně je krajinné rozhraní územím tvořícím rozhraní mezi otevřenou krajinou a zástavbou, jehož hlavním účelem je zachovat územní oddělenost jednotlivých historických částí osídlení.

(4) Metropolitní plán vytváří podmínky pro zvyšování ekologické stability zejména v otevřené krajině. Pro tento účel je stanoven regulační princip vztažený ke stupni ekologické stability dílčích vymezených ploch podrobnějšího strukturálního členění podrobně popsany v čl. 107. Rovněž je stanoven ukazatel pro sledování stavu ekologické stability souhrnně za jednotlivé lokality otevřené krajiny – index ekologické stability, jak je podrobně uvedeno v čl. 158.

(5) V potřebných souvislostech a návaznostech se koncepce otevřené krajiny vztahuje i k zastavitelnému území, zejména ke krajině ve městě.

Článek 22

Strukturální členění otevřené krajiny

(1) Typy struktur vyjadřují v podrobnosti Metropolitního plánu odlišné typy krajín v nezastavitelném území. Jsou stanoveny především na základě geomorfologického utváření zemského povrchu a prostorové struktury krajiny dané zejména kombinací ploch s rozdílnými strukturálními znaky a s rozdílným způsobem využití v různých vzájemných poměrech, objemech a měřítcích, jak je dále stanoveno v čl. 54 až 60.

(2) Detailní strukturální charakteristiku krajiny vyjadřují plochy podrobnějšího strukturálního členění dle čl. 111 až 112.

Článek 23

Rekreace v otevřené krajině

(1) Otevřená krajina i v vhodné části městské krajiny slouží k rekreaci obyvatel i návštěvníků Prahy.

(2) Pro zlepšení podmínek rekreačního způsobu využití zejména otevřené krajiny jsou stanoveny změny v území směřované přednostně do rekreačních lokalit otevřené krajiny. Podpora a rozvoj aktivit směřujících k posílení rekreačního potenciálu jsou dále zdůrazněny v lokalitách krajinného rozhraní a ve vymezených krajinných parcích.

Článek 24

Prostupnost otevřené krajiny

(1) Prostupností krajiny je takové uspořádání otevřené krajiny, které umožňuje volný průchod. Volným průchodem je i takový průchod, který je částečně časově nebo provozně omezen, avšak pouze způsobem zachovávajícím jeho veřejný charakter.

(2) Metropolitní plán zlepšuje prostupnost krajiny doplněním propojení novými cestami či stezkami všude tam, kde je v současnosti indikována jejich nedostatečnost.

(3) Metropolitní plán stanovuje prostupnost krajiny pro volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny vymezením územního systému ekologické stability, jak je podrobněji stanoveno v čl. 29 a čl. 113 až 116.

Článek 25

Protierozní opatření v otevřené krajině

(1) Metropolitní plán vytváří podmínky pro zvýšení protierozní ochrany území zejména stanovením regulativů, které umožní doplnění trvalé vegetace do krajinné struktury a následné snížení vodní a větrné eroze zejména v okolních zemědělsky intenzivně využívaných plochách.

(2) Regulace území otevřené krajiny na základě principu podpory zvyšování ekologické stability krajiny působí celoplošně jako protierozní opatření.

Článek 65

Nezastavitelná rekreační lokalita

(1) Hlavním využitím nezastavitelné rekreační lokality je rekreace a sport.

(2) V nezastavitelné rekreační lokalitě je přípustné umísťovat budovy a jiné stavby pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, dále je přípustné umísťovat budovy a jiné stavby, které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra).

(3) V nezastavitelné rekreační lokalitě je nepřípustné umísťovat budovy a jiné stavby pro těžbu nerostů a pro nakládání s odpady a dále ty, které nejsou uvedeny jako přípustné.

Nezastavitelná přírodní lokalita

(1) Hlavním využitím nezastavitelné přírodní lokality je ochrana dochovaných přírodních hodnot při současném umožnění přiměřeného rekreačního využití. Je vymezena pro ochranu a rozvoj tohoto specifického určení.

(2) V nezastavitelné přírodní lokalitě je přípustné umísťovat budovy a jiné stavby pro lesnictví, vodní hospodářství, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, dále je přípustné umísťovat budovy a jiné stavby, které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra).

(3) V nezastavitelné přírodní lokalitě je nepřípustné umísťovat budovy a jiné stavby pro zemědělství, pro těžbu nerostů a pro nakládání s odpady a dále ty, které nejsou uvedeny jako přípustné.

Důležitým dokumentem pro budoucí koncepci krajiného rozhraní z hlediska celoměstské vize, je také Strategie adaptace Hl.m. Prahy na klimatickou změnu schválené usnesení RHMP č. 1723 ze dne 18. 7. 2017. Jedná se především o soubor doporučených přístupů a opatření, které mají např.:

Zvýšit dlouhodobou odolnost a snížit zranitelnost hlavního města Prahy vůči dopadům změny klimatu postupnou realizací vhodných adaptačních opatření (s přednostním využitím ekosystémově založených opatření v kombinaci s šedými – technickými – a měkkými opatřeními) a tím zabezpečit kvalitu života obyvatel hlavního města.

V rámci krajinného rozhraní je možné realizovat omezující opatření na odtok srážkové vody využitím možností prvků modré infrastruktury (zasakovací povrchové prvky př. poldry), omezující opatření nadbytečného výparů povrchové vody využitím prvků zelené infrastruktury (budování alejí, parkových ploch atd.) a podpůrných prvků ekologické stability krajiny a její regenerační schopnosti (př.: budování ÚSES).

Zelená infrastruktura, tvořená všemi druhy zeleně, které jsou navzájem funkčně propojeny, pomocí zastínění a evapotranspirace přirozeně ochlazuje své okolí. Ochlazující účinek je nejvyšší u dřevin a zvláště u stromů. Zvyšování podílu vegetačních prvků a zelených ploch a jejich funkční propojování v urbanizovaném území kromě ochlazování prostředí přináší další ekosystémové služby, jako je pozitivní vliv na zdraví a na kvalitu ovzduší. Poskytuje také prostor pro oddych a rekreaci, zvyšuje kvalitu estetického vnímání prostředí a má i další přínosy.

Ekologickou stabilitu a regenerační schopnosti krajiny významně ovlivňuje míra neprůchodnosti krajiny a její fragmentizace, protože omezuje možnost migrace a disperze druhů, a tak narušuje jejich životní cykly a jejich ekosystém. Zastavení další degradace a fragmentizace krajiny umožní regeneraci území, zachování a obnovu ekosystémových služeb a přispěje k lepším schopnostem ekosystémů adaptovat se na dopady klimatické změny.

9. Krajinný ráz a koncepce krajiny

Hodnocení krajinného rázu bylo vypracováno na základě Metodického doporučení AOPK (1999): Hodnocení krajinného rázu a jeho uplatňování ve státní správě. Byly posuzovány přírodní, kulturní, historické i přechodové charakteristiky místa. Jako podklad pro hodnocení historických charakteristik byly použity mimo jiné digitalizované mapy I. vojenského mapování z let 1764-1783 a digitalizované mapy Stabliního katastru z let 1826 – 1843. Do schématu krajinného rázu nebyly vkládány informace objevující se samostatně v jiných schématech řešeného území, jako např. přírodní podmínky nebo chráněné oblasti.

Řešené území se nachází na pomezí dvou krajinných typů, a to urbanizované a leso-zemědělské krajiny. Urbanizovaná krajina je člověkem nejintenzivněji ovlivněný typ krajiny. Je charakteristický převahou budov, zpevněných ploch a otevřených technologií. U leso-zemědělské krajiny se z pohledu vnitřní struktury jedná o heterogenní, přechodový krajinný typ, charakteristický střídáním lesních a nelesních stanovišť.

Zastoupení ploch porostlých dřevinnou vegetací kolísá mezi 10 % až 70 %. Krajina má charakter převážně polootevřený.

Na území se nenacházejí žádná přírodě blízká společenstva ani přírodní dominanty. Přítomny nejsou výrazné vodní plochy. Vegetační kryt tvoří převážně uměle založená vegetace nebo rozptýlená vegetace částečně využívané zemědělské krajiny. Západní okraj území je dotčen ochranným pásmem přírodní památky Modřanské rokle, asi polovina území spadá do přírodního parku Modřanská rokle – Cholupice, který je ovšem právě v těchto místech navržen na regulaci z důvodu zdánlivé bezdůvodné ochrany nepůvodních krajinných či sídelních struktur. Z hlediska využití je řešené území tvořeno z větší ornou půdou a agrárními ladi. Dalšími dvěma významnými využitími jsou obytná zóna s veřejnou zelení v podobě panelového sídliště Písnice a okrajové komerční a průmyslové areály, oboje je zastoupeno přibližně stejnou měrou. Vzhledem k přímému sousedství těchto urbánních prvků s otevřenou krajinou se stávají v rámci krajinného rázu poměrně dominantními, což je hodnoceno spíše negativně. Spolu s vysokým napětím protínající území od západu k východu zhruba v polovině území tvoří pak panelová zástavba hlavní dominanty území. Tyto dominanty jsou vnímány spíše negativně. Relativně kladně je naopak hodnocena vilová zástavba a městská řadová zástavba, jež má podstatně adekvátnější měřítko k této rovinaté otevřené krajině náhorní plošiny.

Velmi výraznými liniovými prvky v území jsou dopravní tepny. Na základě porovnání s historickými mapami se v případě ulice Libušská jedná o starou trasu mezi obcemi Písnice a Libuše. Kunratická spojka je naproti tomu zcela novodobý liniový zásah do krajiny. Na trase historických cest leží také malá silnička v ulici Hoštická přerušená výstavbou sídliště 20.století, v katastru je dále patrná diagonální cesta z Písnice do Paběnice, která má také své historické kořeny. Současný katastr je dle porovnání s historickými podklady velmi zachovalý. Dělení parcel orné půdy ctí přibližné uspořádání polí z 19.století, i když v terénu členění již nejsou patrná.

Velmi zajímavým prvkem z nedávné historie je koncepce parkových úprav sídliště Písnice. Z pohledu zahradní a krajinářské architektury se jedná o částečně dochovalý mimořádný koncepční záměr, a to především v podobě urbanistického uspořádání a modelace terénu. Původní záměr nebyl zcela dokončen (chybí výsadby alejí či sochařská výzdoba), přesto je promyšlenost místa stále dobře patrná. Měřítko terénních modelací je dobře zvolené a vybízí návštěvníka k uvolnění a rekreaci. Jednotlivá zákoutí působí i přes nevhodně doplněnou vegetaci příjemně a harmonicky. Parkovým úpravám nechybí dynamičnost a gradace v podobě promyšleného napojení na terénní zlom do Modřanské rokle, což umožňuje obyvatelům téměř nekonečné procházky zelení přímo v blízkosti jejich domova. Utváření parkových úprav sídliště Písnice nezapře svou podobnost s původní krajinářskou koncepcí ostravského sídliště Fifejdy, které je považované za jeden z iniciačních počínů moderní krajinářské architektury v ČR. Navíc takto nenásilné propojení veřejné sídelní zeleně a otevřené krajiny je jednou z vysoce hodnocených pozitiv místního krajinného rázu.

10. Krajinný potenciál a krajinné limity

Jako významné potenciální krajinářské hodnoty území jsou hodnoceny především krajinné hodnoty v podobě jednotek bonity půdy a vhodnosti jejího dalšího využití, stávajícího dřevinného pokryvu území v souvislosti s potenciální přirozenou vegetací, práce s hranicemi chráněných území, využití ochrany krajiny v podobě systému ÚSES a celoměstské vize otevřené krajiny a krajinného rozhraní a podpoření hodnot krajinného rázu zástavby drobnějšího měřítka odpovídajícího lokalitě, využití historických stop v krajině či ochrany významného ač nechráněného krajinářského parkového prostoru.

K regulaci či potlačení vnímání jsou naopak vyzdvíženy limity území v podobě ohrožených erozních ploch, práce s komerčními a průmyslovými plochami neadekvátního měřítka, práce s negativními výškovými dominantami zástavby či technické infrastruktury a práce s výraznými a nevzhlednými liniovými stavbami dopravní infrastruktury.

Krajinný potenciál řešeného území krajinného rozhraní jakožto schopnost krajiny poskytovat různorodé možnosti využití a rekreace je vzhledem ke své rozloze, různorodosti krajinných prvků a ploch a bezprostřední blízkosti hustě osídlené části města velmi vysoký. Nabízí se zde bohaté možnosti pěší turistiky místního významu, cykloturistiky či dalších fitness sportů. Lze předpokládat, že území by bylo využíváno jak místními obyvateli, tak obyvateli hlavního města z širšího okolí. Vyšší návštěvnost by byla pravděpodobně v odpoledních hodinách a o víkendech, to vše v závislosti na množství a typu krajinářských prvků (parky, cestní síť atd.) a míře navržených aktivit.¹¹ Shrnutí

V rámci analytického zhodnocení lokality je doporučeno pečlivě zvážit únosnost území vůči novým i případným stávajícím nevyužitým zastavitelným plochám. Posoudit krajinné rozhraní dle reálných potenciálů a limitů krajiny pro jednotlivé funkce rekreačního či přírodního charakteru a vhodně začlenit opatření potlačující krajinné limity. Jako velmi zajímavé se jeví další využití krajinných potenciálů v podobě rozvoje hodnotných krajinářských parkových území a navázání na ně a využití historických otisků krajiny v koncepční práci s novým řešením krajinářských úprav.

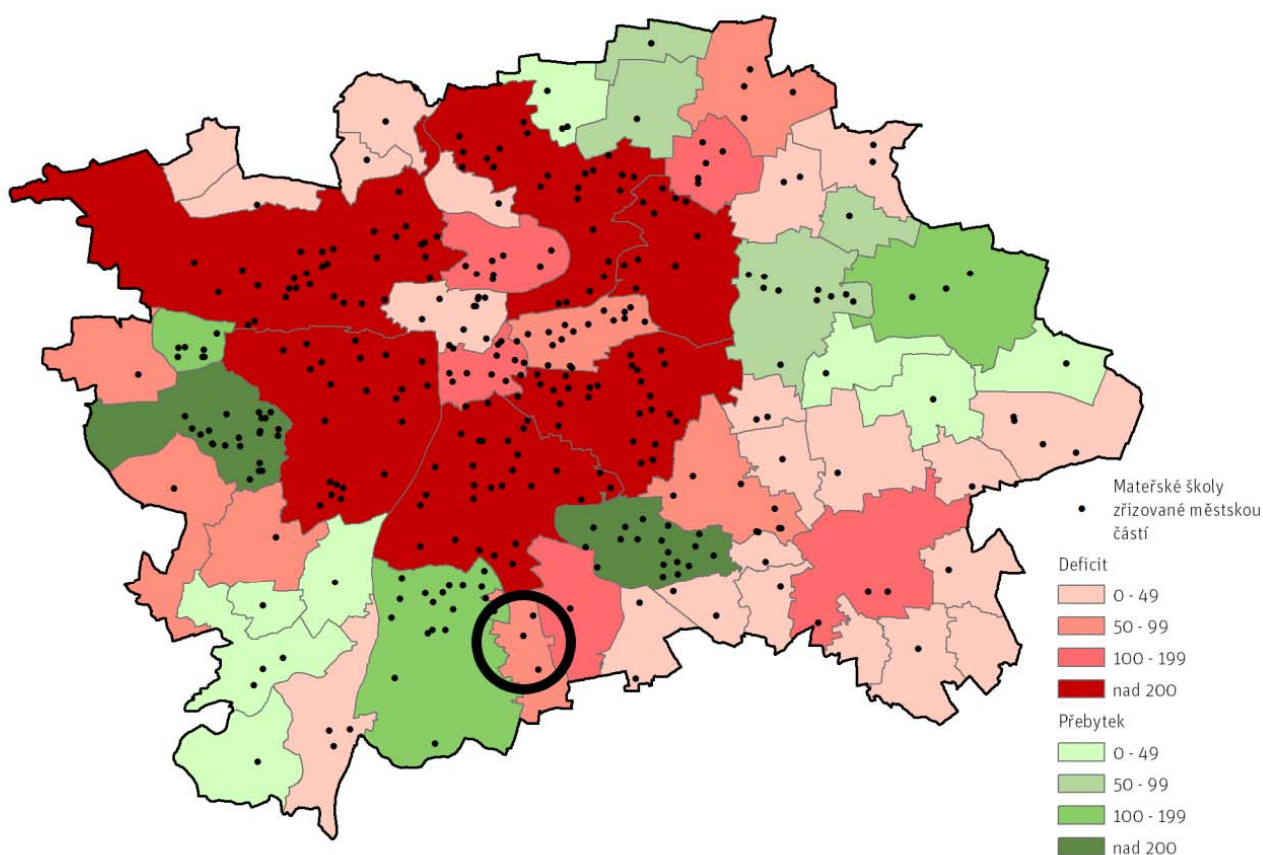
d) Veřejná vybavenost

1. Mateřské školy

Dle analýzy IPR Praha "Analýza infrastrukturních potřeb" je v městské části Praha - Libuš nedostatek míst v mateřských školách. V řešeném území je mateřská škola Mezi domy se čtyřmi třídami a dvě třídy jsou zřízeny jako provizorní v klubu Junior. Jejich kapacity jsou zcela naplněny. V ostatních částech MČ Praha Libuš je situace obdobná. Stávajícím územním plánem vymezená plocha VV bude dle aktuálního záměru využita k realizaci soukromé ZŠ, což situaci neřeší.

zdroj: IPR Praha

TEORETICKÁ KAPACITNÍ (NE)DOSTATEČNOST MATEŘSKÝCH ŠKOL ZŘIZOVANÝCH MĚSTSKÝMI ČÁSTMI (2018)

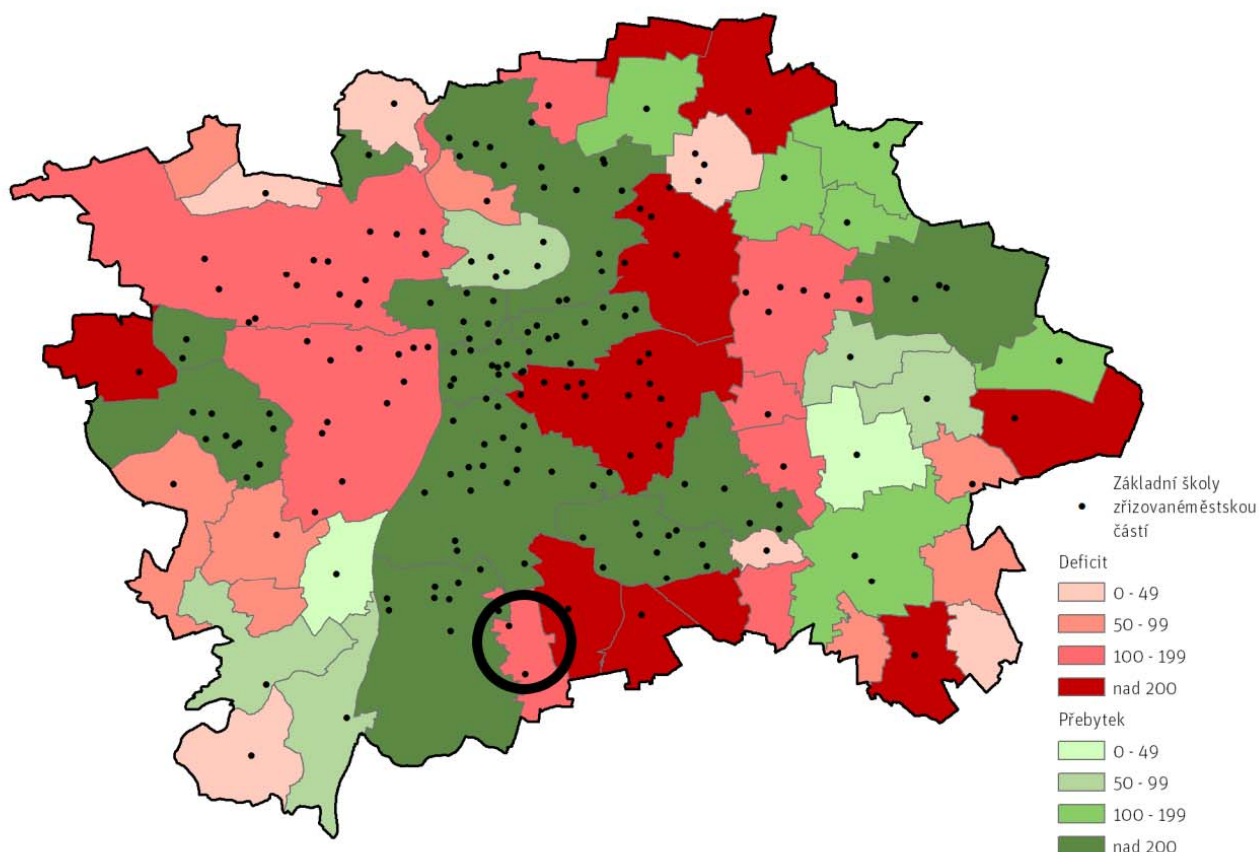

2. Základní školy

Dle analýzy IPR Praha "Analýza infrastrukturních potřeb" je v městské části Praha - Libuš nedostatek míst v základních školách. Nejblíže řešenému území (docházková vzdálenost cca 800 m ze sídliště) je ZŠ Meteorologická. Další základní školu v Písnici lze uvažovat pouze pro potřeby staré Písnice. Stávajícím územním plánem vymezená plocha VV bude dle aktuálního záměru využita k realizaci soukromé ZŠ, což situaci řeší pouze částečně, výrazně větší bude jistě zájem o státní školy.

zdroj: IPR Praha

TEORETICKÁ KAPACITNÍ (NE)DOSTATEČNOST ZÁKLADNÍCH ŠKOL ZŘIZOVANÝCH MĚSTSKÝMI ČÁSTMI (2018)

3. Ostatní

V území byl také participací indikován nedostatek kulturního vyžití a špatná vybavenost. V lokalitě je nedostatek obchodů a služeb, což ale také souvisí s monofunkčním charakterem sídliště. V místě, kde lidé tráví minimum času a jsou spíše v centru, případně jiných částech s pracovními příležitostmi, je těžké obchod a další služby uživit. V lokalitě není větší zdravotnické centrum, jsou zde spíše malé ordinace praktických lékařů apod. Zároveň je ale poměrně dobře dostupná například Poliklinika Budějovická. Podobná je situace v kultuře, v lokalitě jsou menší prostory pro konání lokálních akcí (Klub Junior, Klub Senior), větší kulturní centra jsou přítomny na blízkých stanicích metra C.

e) Analýza všech druhů dopravy

1. Pěší a cyklistická doprava

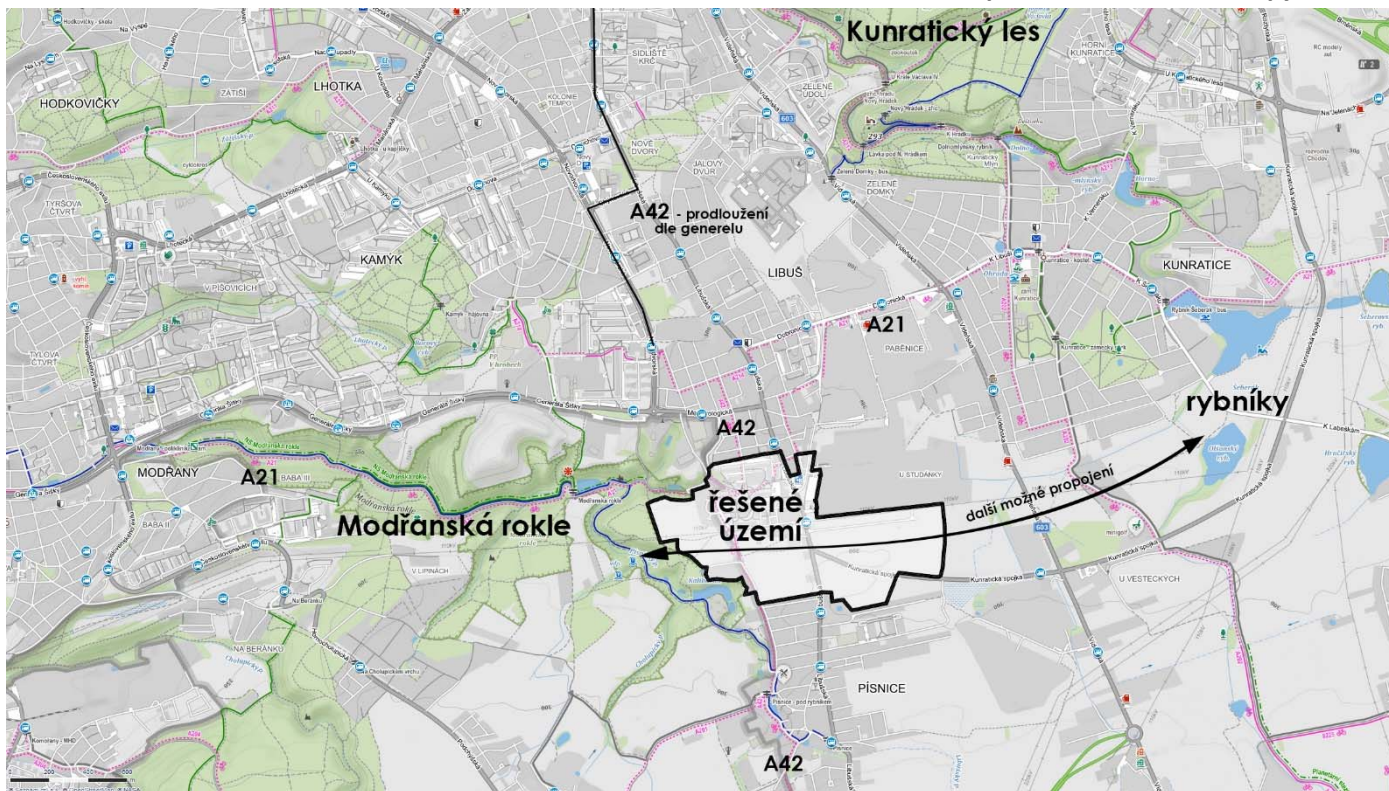
Co se týče širších vztahů, je důležité zmínit jedinečnost lokality v podobě blízkosti přírodních útvarů Modřanské rokle a navazujících lesů směrem na Komořany a Točnou. Na opačnou stranu je pak také poměrně blízko Kunratický a Michelský les, které spolu tvoří významný pražský lesopark. Propojení těchto krajinných útvarů vedoucí skrze řešené území tvoří významnou cyklistickou trasu A21. Uprostřed sídliště Písnice se pak tato trasa kříží s další významnou A42, která propojuje severně navazující sídlištní útvary se starou Písnicí a dalšími vesnicemi jižně od Prahy. Tato trasa zatím končí u zastávky Pavlíkova, podle Generelu cyklistické dopravy hlavního města Prahy je ale trasa prodloužena až do centra. Kolizní body jsou především v místech křížení s dopravně zatíženými ulicemi, v řešeném území je to střet A21 s Libušskou ulicí, v širším okolí pak křížení s Vídeňskou ulicí a vedení trasy po komunikacích, které na intenzivnější cyklistický provoz nejsou přizpůsobené. Úpravy také vyžaduje vedení cyklostezky A42 v trase spojující ulice Na Okruhu a K Mejtu. V kontextu krajinného rozhraní se také nabízí otázka chybějícího cyklistického propojení ve směru Kunratické spojky od Modřanské rokle k rybníkům Olšanský a Šeberák.

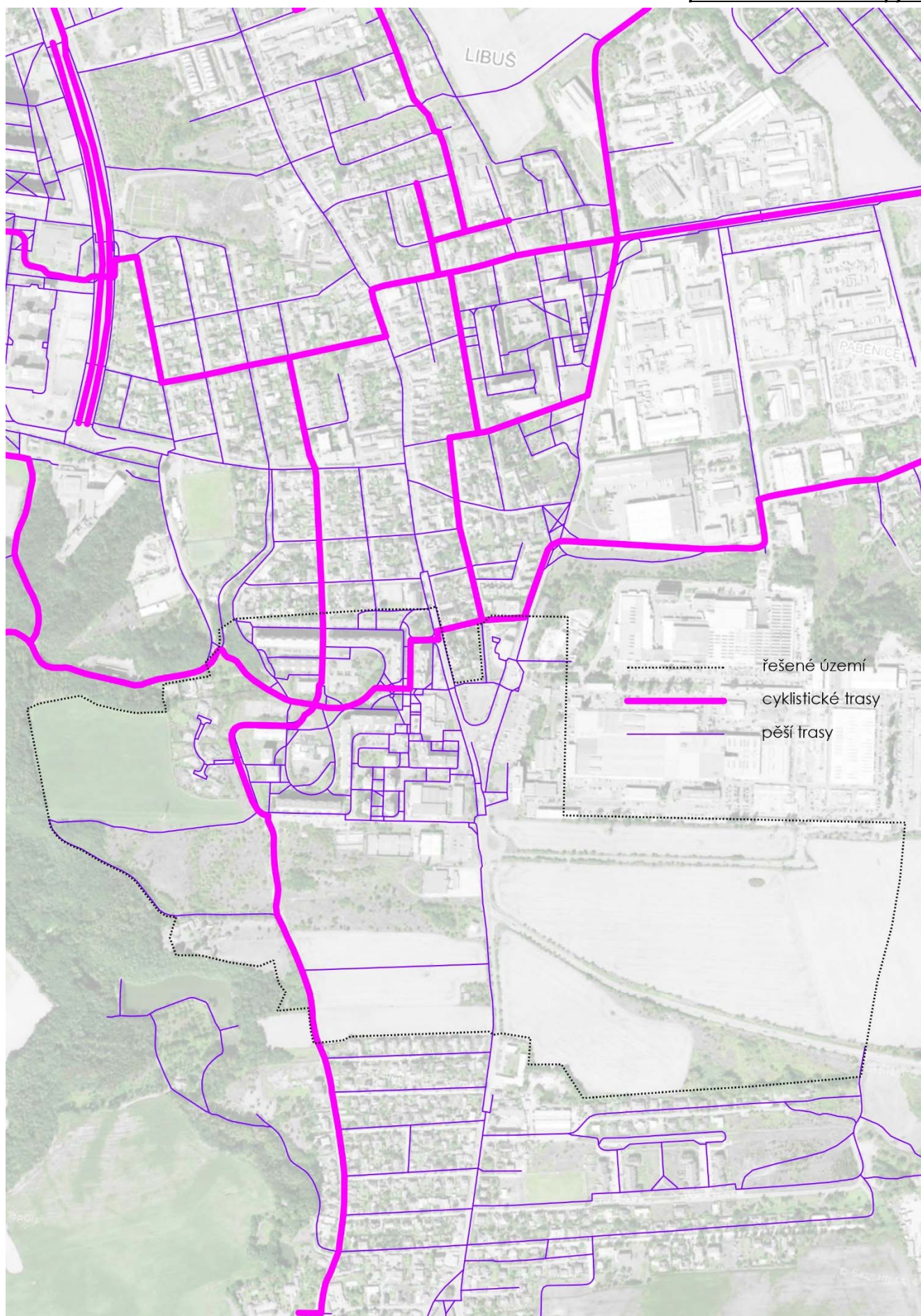
Cyklistická doprava mimo značené cyklistické trasy po stávajících komunikacích uvnitř řešeného území není řešena. Na dopravně málo frekventovaných ulicích v sídlišti žádné úpravy uličního profilu - cyklopruhy nejsou nutné, takováto opatření chybí především v ulici Libušská a případně Kunratická spojka.

Pěší prostupnost je v řešeném území vesměs dobrá, bariéry tvoří především dopravní zátěž v ulici Libušská a V Lužích. Nekomfortní je také chůze k zastávce Sídliště Písnice, zastávka ve směru stará Písnice je navíc umístěna poněkud nelogicky dál od centra sídla (patrně z důvodu vyjždění autobusů z točny). Pro dálkové pěší trasy platí totéž, co pro cyklistické, atraktivní by mohly být další cesty do Modřanské rokle, kam dnes mimo zpevněné cesty údolnicemi vedou vyšlapané pěšiny.

turistické a cyklistické trasy

podkladová vrstva: Mapy.cz

2. Veřejná hromadná doprava

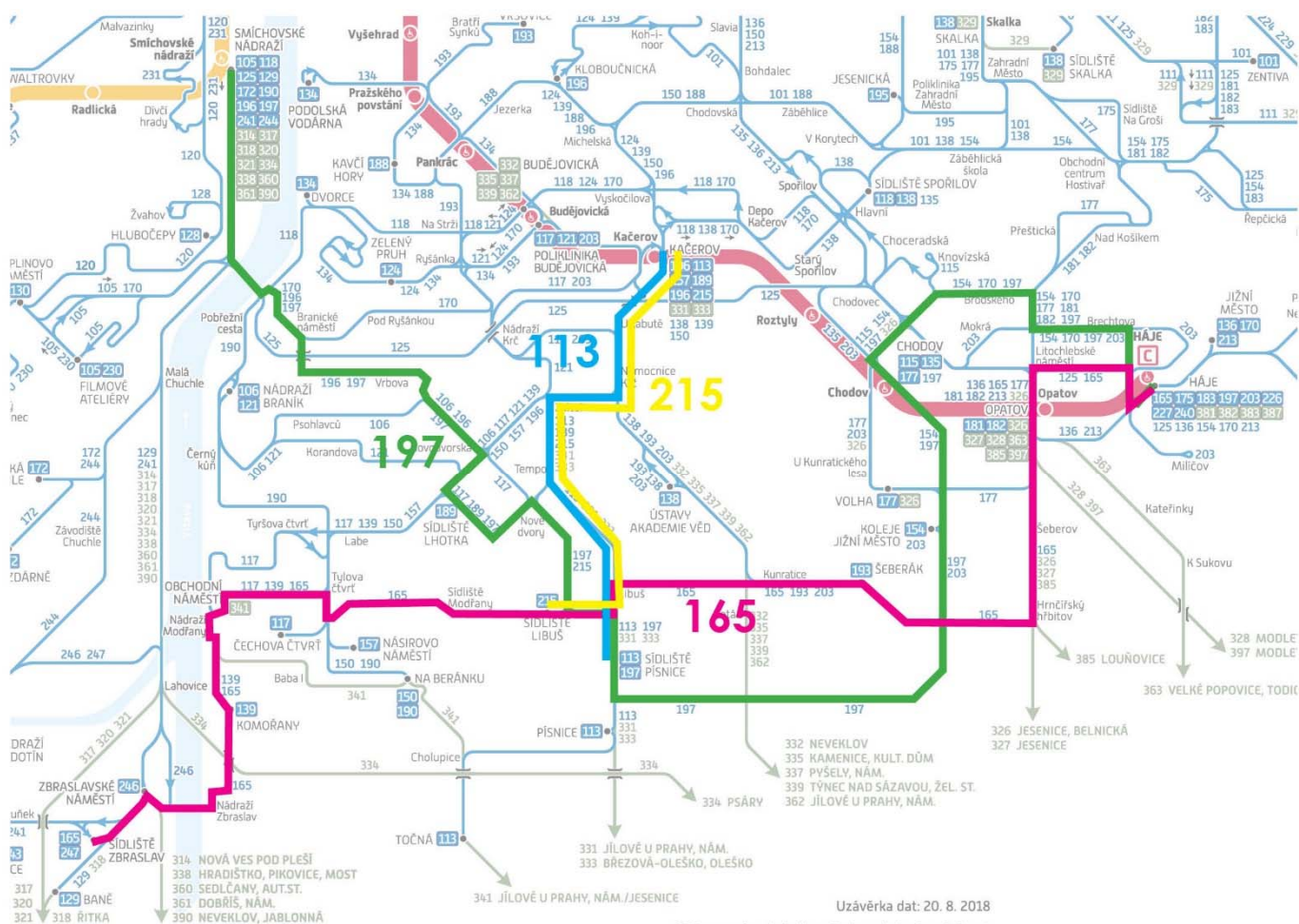
Autobusové spoje

Městská hromadná doprava je v místě dostupná pouze formou autobusů. Je zde jedno z přestupních míst mezi linkami městskými a příměstskými - zastávka Sídliště Písnice. Přeprava do centra odpovídá periferní poloze, cesta autobusem linky 113 s přestupem na metro ve stanici Kačerov trvá přibližně 30 minut. Tato linka slouží především jako spojnice stanice metra a sídliště Krč, Libuš a Písnice. Autobusová linka 197 je naopak tangenciálního charakteru a spojuje okrajové části Prahy na jihu a jihovýchodě, konkrétně Smíchovské nádraží, Braník, sídliště Novodvorská, Lhotka a Písnice, Chodov a Háje. V dopravní špičce je také využívána pro cestu do centra s přestupem na metro ve stanici Chodov. Ve stanicích Sídliště Libuš a Jirčanská je pak možno využít autobusů linky 215 ve směru Kačerov a 165 v trase Sídliště Zbraslav, Závist, Komořany, Modřany, Libuš, Kunratice, Šeberov, Opatov, Háje.

Příměstské autobusové spoje jsou zastoupeny linkou 331 z Kačerova do Jílového (přes Dolní Břežany, Ohrobec, Zvole a Okrouhlo) a 333 z Kačerova do Dolních Břežan (přes Vestec).

schéma tras autobusových linek

podkladní vrstva: mapa DPP

Metro

V místě zastávky Sídliště Písnice je plánován výstup ze stanice metra nové linky D, což je důležitý moment pro rozvoj lokality. První provozní úsek trasy D (I.D) je částí zcela nové, čtvrté trasy pražského metra. Úsek I.D je připravován v rozsahu Náměstí Míru – Depo Písnice. Délka úseku je 10,6 km s celkovým počtem 10 stanic (4 ražené – 5 hloubených a 1 povrchová): Náměstí Míru, Náměstí bratří Synků, Pankrác, Olbrachtova, Nádraží Krč, Nemocnice Krč, Nové Dvory, Libuš, Písnice a Depo Písnice.

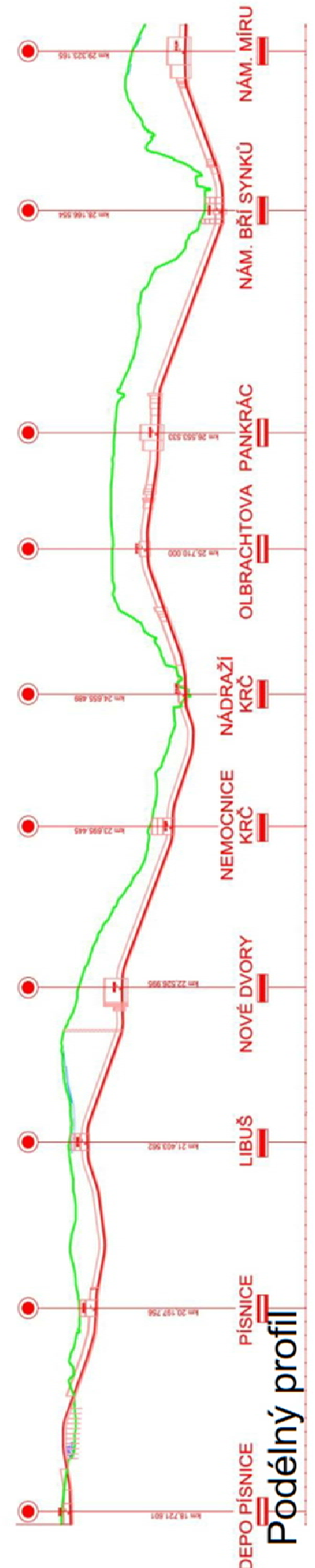
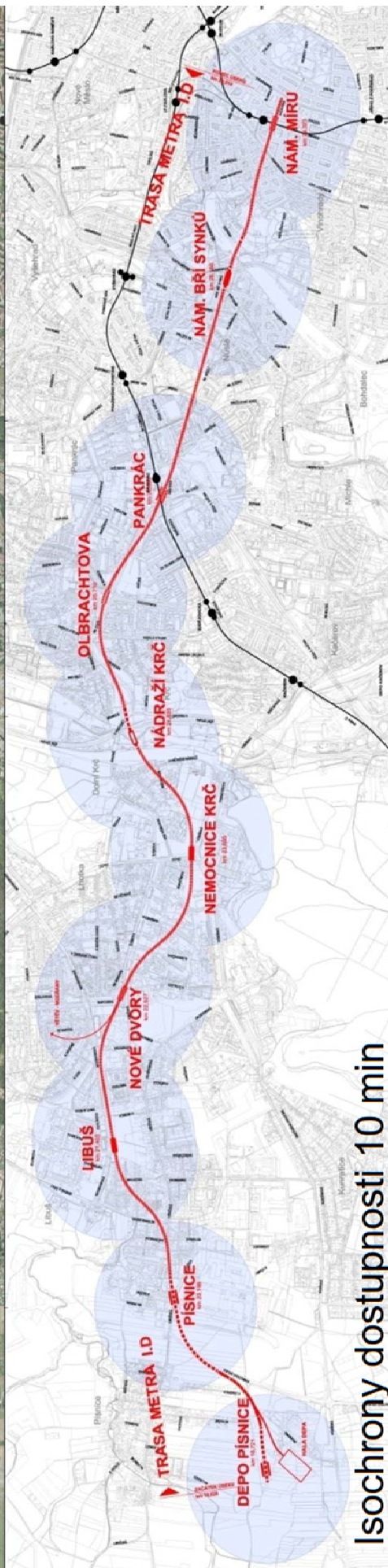
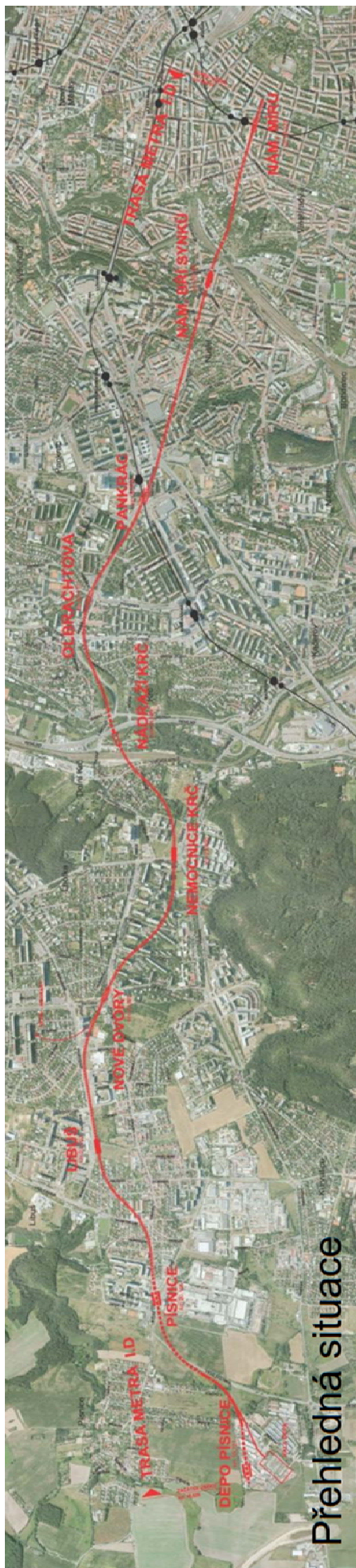
Záměr Trasa I.D metra v Praze – provozní úsek I.D – Náměstí Míru – Depo Písnice má platné Územní rozhodnutí č.j.P4/067441/13/OST/FATU ze dne 1.10.2013, které bylo v úseku mimo území řešené ÚS napadeno soudní žalobou. V současné době je požádáno o SP, stavební řízení je k dnešnímu dni ve fázi Přerušeno, neboť nejsou uzavřena potřebná majetkoprávní vypořádání. Jednání s majiteli jsou v současné době aktivně realizována. V úseku Pankrác – Nové Dvory se předpokládá obnovení stavebního řízení v roce 2019. Zahájení výstavby metra v úseku Pankrác-Olbrachtova se předpokládá v roce 2020, v roce 2022 pak v úseku Olbrachtova-Nové Dvory, úsek Nové Dvory-Depo Písnice v roce 2023 (optimistický) – 2025. Doba výstavby: cca 6 let.

Provozní koncept linky metra D počítá v první etapě ze stanice Pankrác do stanice Depo Písnice se čtyřvozovými soupravami, které budou mít totožný interval s linkou metra C pro vhodnou redistribuci cestujících v přestupní stanici Pankrác. Nicméně plánovaná délka všech stanic linky metra D umožní v budoucím horizontu nasazení průchozích pětivozových souprav standardní délky 100 m. Součástí projektu linky metra D má být i plnohodnotné zprovoznění tramvajové smyčky v Libuši, která nahradí do té doby fungující úvratové uspořádání a umožní redukci počtu potřebných obousměrných tramvají KT8D5.RN2P na lince 17. Dostavba tramvajové smyčky Libuš umožní také prodloužení tramvajové linky 20 z Modřan do Libuše pro zajištění rychlejšího přímého spojení Libuš – Smíchov. Návrh linkového vedení souvisejícího s otevřením linky metra D v úseku Depo Písnice – Pankrác je zpracováván komplexně pro všechny druhy hromadné dopravy. Zatímco v případě kolejové dopravy dochází k nárůstu objednaných vozokilometrů, u autobusové dopravy bude přistoupeno k dílčí redukci počtu spojů. Základním prvkem změny bude zrušení autobusových linek 189 a 215, jejichž trasy vedou v přímém souběhu s novým úsekem linky metra D. Příměstské autobusové linky směřující z oblasti staré Písnice k metru Kačerov (331 a 333) budou ukončeny u stanice metra Písnice v prostorově nenáročném autobusovém terminálu. Na stejném místě skončí svou jízdu i linka 113 příjezdějící ve směru z Točné a Cholupic. Ostatní příměstské linky, s výjimkou jedné pokračující až k Nemocnici Krč, budou ukončeny ve velkém terminálu u stanice metra Depo Písnice. Autobusové spojení z okolí nového úseku linky metra D ve směru na Jižní Město budou zajišťovat autobusové linky 154 (náhradou za linku 197) a 165. Spojení ve směru Smíchov zajistí z terminálu Depo Písnice autobus 197, z oblasti Libuše pojedou na Smíchov kromě linky 197 i tramvajová linka číslo 20. Linky 154 a 197 pokryjí i úseky mezi stanicemi linky D tak, aby byla zajištěna kvalitní obsluha okolí nového metra. Midibusové linky 117 a 203 budou u Nemocnice Krč sloučeny do jedné linky v trase Modřany – Háje – Milíčov a již nebudou pokračovat ke stanici metra Budějovická. Obsluhu oblasti okolo zastávky Nad Havlem zajistí upravená trasa linky 121. Po otevření prvního úseku linky metra D naopak nebude zasahováno do svazku autobusových linek ve směru od Modřan a Lhotky ke stanici metra Kačerov, aby cestující, kteří směřují k lince metra C, nebyli nuceni při cestě z Modřan dvakrát přestupovat.

zdroj: pid.cz

poznámka: v podélném profilu je u Depa Písnice kresleno přemostění, jedná se o starší verzi, trasa bude v celé délce podzemní

Tramvaj

Tramvajová trať v řešeném území ani okolí není. Plánováno je ale prodloužení tramvajové trasy vedoucí ze sídliště Modřany až do sídliště Libuš a zde navázat na novou stanici metra D Libuš. Tato trať je plánována severozápadně od řešeného území ve vzdálenosti cca 0,5 km.

V 1. etapě bude zřízena celá tramvajová trať o délce 1,6 km podél ulice Generála Šišky a následně v ose ulice Novodvorská. Trať bude dočasně ukončena úvratí (provizorní řešení do doby výstavby metra D). Realizace 1. etapy se předpokládá v závislosti na projednání v horizontu dvou až tří let, v současné době je podána žádost o stavební povolení (dále SP) – ve stavu zahájeno, byly vzneseny námítky účastníků, předpokládá se vydání SP během jara 2019 (nelze však vyloučit následná odvolání a procesní průtahy).

2. etapa zahrnuje pouze nové zastávky a smyčku TT - její umístění tramvajové smyčky je v současnosti (červen 2019) prověřování územní studií Sídliště a okolí budoucí stanice metra D Libuš.

podklad: studie DPP

podklad: projekt 1. etapy - Metroprojekt

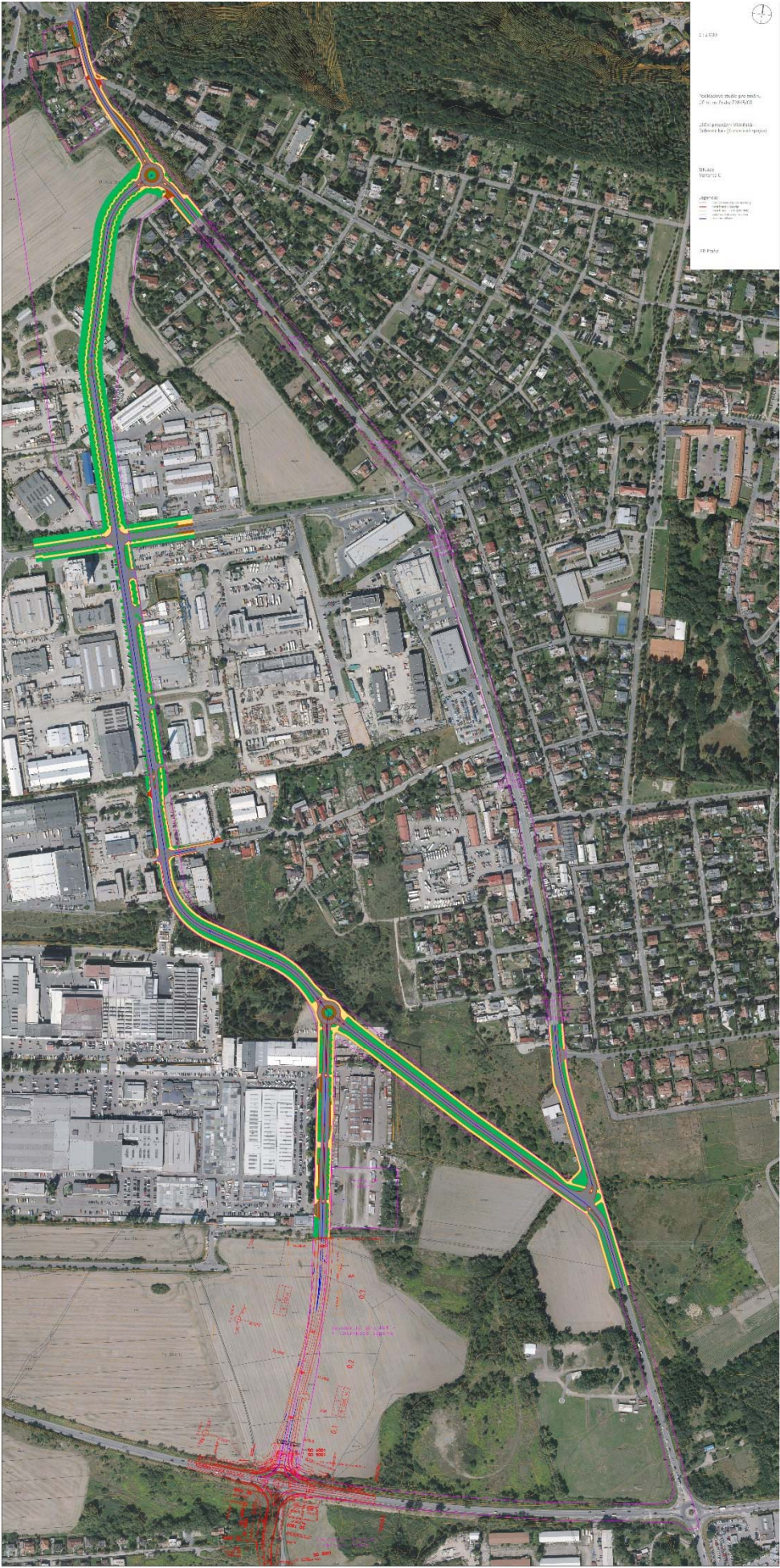

3. Individuální automobilová doprava

Pro dopravní obslužnost je zásadní ulice Libušská, která napojuje lokalitu na Pražský okruh i na Jižní spojkou. Tím je zajištěno dostatečné napojení na nadřazenou síť kapacitních komunikací. To je ale zároveň slabinou, protože ulice Libušská je zatížena tranzitní dopravou. Situace se zlepší realizací připravovaného obchvatu Kunratic, který svede tranzitní dopravu z Libušské a Vídeňské do nové trasy. Obchvat bude napojen na Kunratickou spojkou a navazovat na obchvat Písnice, který bude napojen na Pražský okruh. Poměrně velkou část dopravní zátěže tvoří obsluha areálu Sapa. To je v současnosti v severovýchodním a jihozápadním rohu areálu. Zásobování tržnice by se ale mohlo přesměrovat také na obchvat Kunratic a Libušské tím výrazně ulevit.

Podél ulice Libušská je několik parkovišť. V klínu s ulicí V Lužích je menší P+R. Další parking je před areálem Sapy, jedná se o hlídané parkoviště s 24h provozem. Další parkoviště jsou situována po obou stranách ulice Libušská. V části krajinného rozhraní parkoviště nejsou.

Doprava v sídlišti Písnice je řešena slepými ulicemi Na Okruhu a Zahrádecká a na ně navazujícími ulicemi. Doprava v klidu je zde řešena nedostatečně. Jedná se o typický problém funkcionalistických sídlišť, kde jsou veřejná prostranství přeplněna parkujícími vozy. Nejhorší je situace na konci ulice Ke Kurtům a podél jihovýchodní části ulice Na Okruhu.

Dopravní zatížení ve stávajícím stavu

ul. Libušská

Od cca 10 800 voz/24h do cca 19 100 voz/24h (v závislosti na poloze profilu) tzn. mezi 900 a 1 600 voz/hod v dopravní špičce (pro obousměrný profil).

V Lužích

Intenzity se pohybují okolo 2400 voz/24h., slouží jako hlavní vjezd do areálu Sapa (i pro nákladní vozidla).

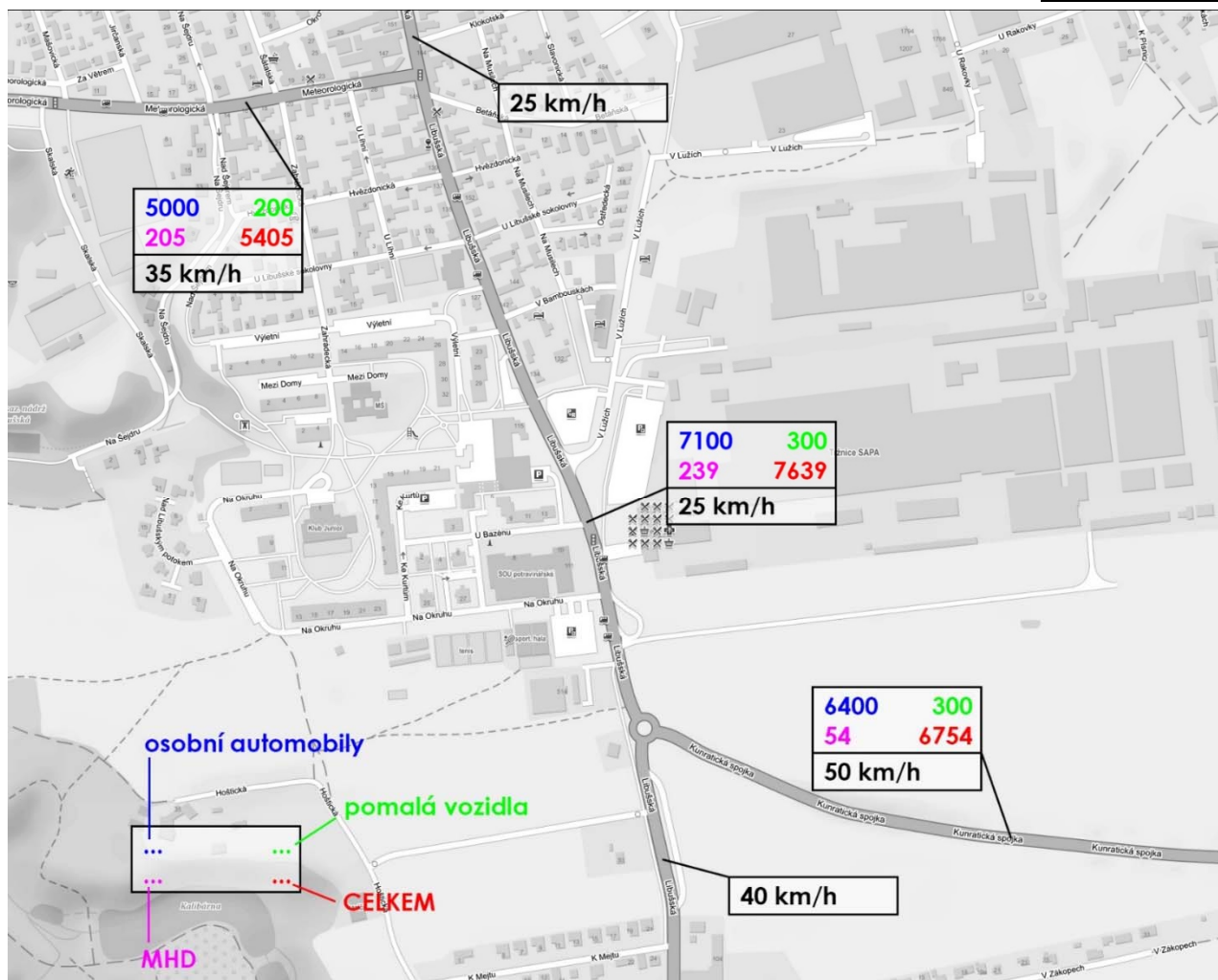
Kunratická spojka

Jedná se o dvoupruhovou směrově nerozdělenou komunikaci s intenzitami pohybujícími se okolo 15 000 voz/24h.

***Data: MULTIFUNKČNÍ AREÁL SAPARIA - LIBUŠ,
DOPRAVNÍ STUDIE/ ÚNOR 2013/ REV 02, European Transportation Consultancy, s.r.o. 2013.***

Praha - Intenzity automobilové dopravy na sledované síti, rok 2018, pracovní den, 0-24 h a průměrné jízdní rychlosti v pracovní den (ROK 2017, VŠECHNA VOZIDLA [0-24h (22-6h)])

data: TSK Praha

Doprava v klidu

Okolí budoucí stanice metra D Písnice

Stávající P+R	cca 80 stání,
odstavná plocha před tržnicí	cca 150 stání,
plocha u jižního vstupu do Sapy	cca 35 stání.

Sídliště Písnice

Stávající parkovací stání ve veřejném prostranství	cca 360.

Potřeba stání dle PSP:

HPP byty: 8 3260 m², vázaná: ... /85*0,9*1 = 881 PS, návštěvnická: .../85*0,1*0,65 = 64 PS

HPP škola: 1 672 m², vázaná: ... /250*0,3*0,65 = 2 PS, návštěvnická: .../250*0,7*0,65 = 3 PS

HPP obchody v parteru: 3 400 m², vázaná: ... /70*0,1*0,65 = 4 PS, návštěvnická: .../70*0,9*0,65 = 29 PS

Celkem 983 parkovacích stání.

Krajinné rozhraní mezi sídlištěm a zástavbou staré Písnice

Plochy u jihovýchodního vjezdu do Sapy	cca 30.

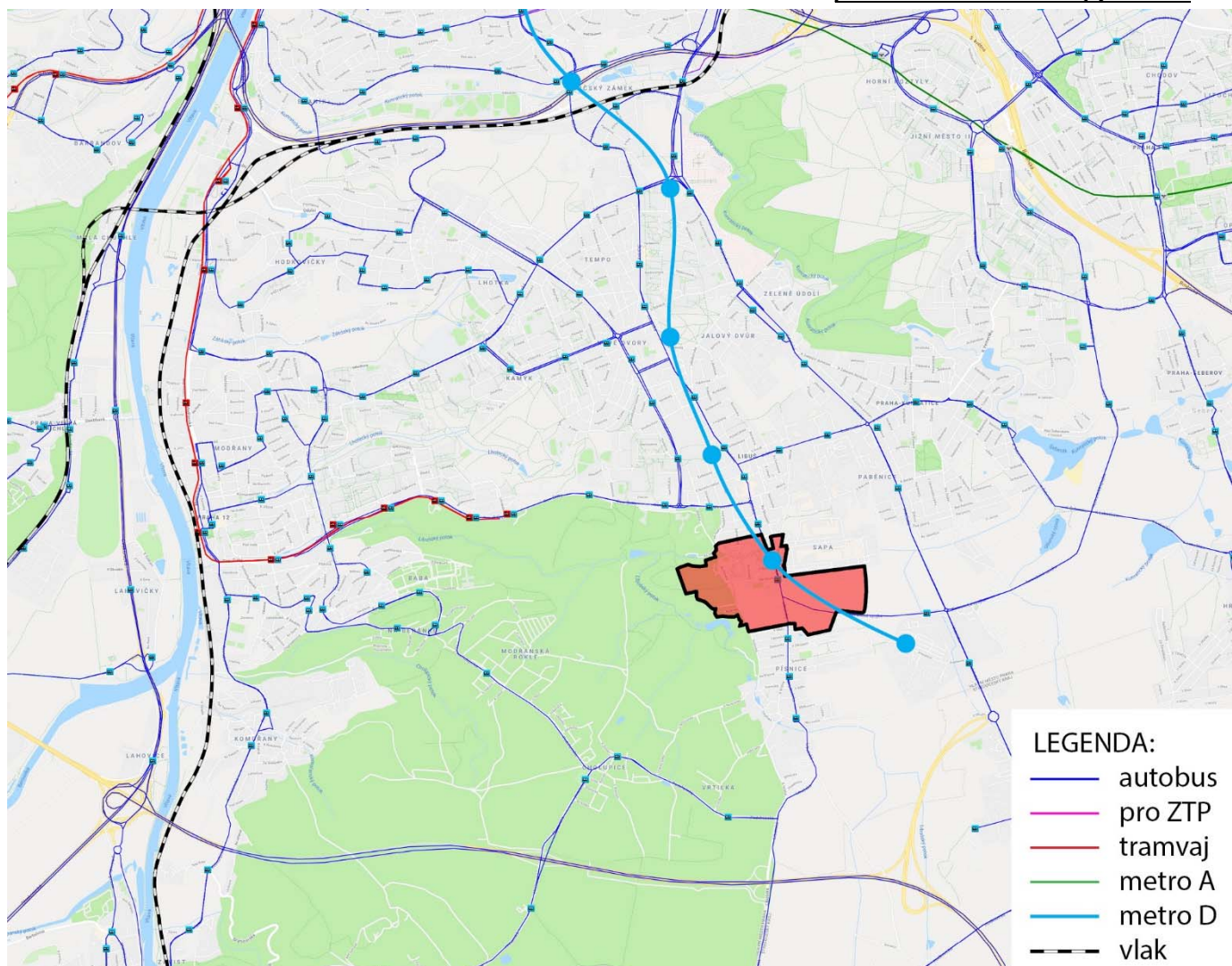
4. Železniční doprava

Železniční doprava není v řešeném území zastoupena, je ale nutné zmínit poměrně dobré spojení s nádražím Praha - Smíchov autobusovou linkou 197 a výhledově dobré napojení do stanice Praha - Modřany prodloužením tramvajové trati.

5. Mapa Pražské integrované dopravy

mapa spojů PiD

podkladová vrstva: mapy.idos.cz

6. Dopravní chování

V současnosti je velkým tématem propojení s centrem, které je pro periferní oblasti zásadní. Protože neexistuje přímé spojení, volí lidé několik způsobů. Nejpřímější možnost je autobusem k metru Kačerov, ve špičce pak může být výhodná delší ale rychlejší cesta opačným směrem na Chodov. Někteří lidé dochází raději na zastávku U Libušské sokolovny než Sídliště Písnice, což je patrně způsobeno nevýhodnou polohou této zastávky a horší možností jejího překonání semaforem řízeným přechodem. Jiní volí cestu autem do Modřan a poté tramvají.

Velké dopravní zatížení Libušské vede k hledání alternativních tras, což neúměrně zatěžuje okolní ulice. V současnosti má individuální doprava územím především tranzitní charakter, kdy v této části Prahy neexistuje kapacitní radiála. To se projevuje právě zatížením Libušské a Vídeňské ulice.

Po realizaci stanice metra, objektů P+R a Obchvatu Kunratic lze očekávat zcela jiný charakter

pohybu. Tranzitní doprava bude výrazně omezena, především ve špicce bude ale vyšší intenzita do objektů P+R. Ta ale zatíží pouze komunikace mimo sídla, navíc větší kapacity pro okolní sídla v této části Prahy bude mít P+R u Depa Písnice.

f) Limity území

1. Přírodní

Přírodní park Modřanská rokle - Cholupice

Vzdálenost 50 m od kraje lesa

ÚSES (Územní systém ekologické stability)

Podél západní hrany řešeného území je funkční regionální biocentrum v ploše Modřanské rokle. Východním směrem je pak trasován nefunkční regionální biokoridor.

2. Technická infrastruktura

Vodovod

Pátevní vodovodní řady vedou západní hranou sídliště Písnice a poté se stáčí východojihovýchodním směrem do vodárenského objektu, odkud pokračují ve směru Kunratické spojky do Vestce, další větev vede z vodárenského objektu jihozápadně.

Voda je do přivedena do severní části území páteřním řadem v ulici V Lužích, který je zakončen u ulice Betáňská. Odtud pokračuje řad 300LT, který by měl pokrýt potřeby nové výstavby, případně bude nutné tento řad zkapacitnit. Jižní část území je zásobena páteřním řadem 200L z šoupátkového objektu u Libušské. Tento řad zásobuje celou starou Písnici.

Kanalizace splašková

Územím vede kmenová stoka začínající u P+R parkoviště u ulice Libušská, která dále pokračuje sídlištěm Písnice, kde se stáčí severně mimo řešené území.

V území je připravována výstavba nové čerpací stanice odpadních vod (dále jen ČSOV) při ulici Hoštická, která je součástí stavby "Stavba č. 0088-TV Libuš, etapa 0024 - komunikace k hasičské zbrojnici Hoštická, Praha 4 - Libuš". Investorem této stavby je INV MHMP. Splaškové odpadní vody z rozvojové lokality budou odváděny do této čerpací stanice, případně do splaškové kanalizace ON 300, jejíž výstavba je navržena v rámci komunikace. Po upřesnění využití rozvojových ploch a stanovení skutečného množství napojovaných splaškových vod bude nutno posoudit kapacitu ČSOV a případně navrhnout její rozšíření.

Kanalizace dešťová

Západně od řešeného území se nachází dešťová usazovací nádrž Libušská a retenční nádrž Libušská, do kterých je také svedena dešťová voda ze sídliště Písnice a navazujících území. Páteřní řad vede východním směrem středem sídliště. Nově navržené objekty budou napojeny na splaškovou kanalizaci, napojení na dešťovou kanalizaci je možné pouze za předpokladu nemožnosti vsakování a důsledné retence a regulace odtoku dle pokynů správce sítě a retenční nádrže.

Plynovod

Západovýchodním směrem vede trasa VTL plynovodu OC 500. Dalším významnějším řadem je STL plynovod dimenze OC 200 - 350 vedoucí podél ulice V Lužích a Libušské do Staré Písnice a odbočka podél jižní příjezdové komunikace do Sapy. Tyto řady poskytují dostatečné kapacity pro nové objekty.

Elektrické vedení

Západovýchodním směrem vede nadzemní trasa VVN 110 kV. Podzemní trasa VN vede sídlištěm a do Sapy, dále ze západní strany přibližně v trase VTL plynovodu a dále podél Kunratické spojky a Libušské. V lokalitě je dostatečná síť VN, která poslouží k připojení novým objektům. Nové trafostanice budou budovány v závislosti na postupném vývoji v území. Menší dostavby mohou být připojeny přímo na síť NN, pokud bude v daném místě vykazovat dostatečnou rezervu.

Teplovod

Teplovodní síť je rozvedena v sídlišti Písnice. V oblasti je lokální zdroj tepla (v ulici V Bambouskách), správce sítě předběžně nabízí možnost výstavby horkovodu a předávací stanice na vlastní náklady při závazku odběru tepla po dobu 10 let.

3. Dopravní infrastruktura

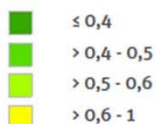
Řešené území protíná komunikace městského významu v trase Libušská - Kunratická spojka. Část Libušské od Kunratické spojky jižně do staré Písnice již není zahrnuta do systému městského významu. Po realizaci Kunratického obchvatu bude ale tranzitní doprava svedena na tuto kapacitní komunikaci.

g) Životní prostředí

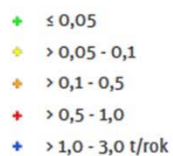
Imisní mapa a emise z dopravy

zdroj: IPR Praha

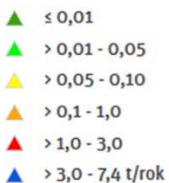
Všeobecný roční index kvality ovzduší

Křižovatky NOx

Speciální zdroje CO

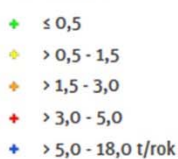
Liniové zdroje CO

Liniové zdroje NOx

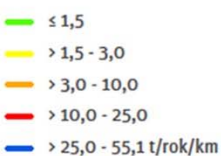
Křižovatky CO

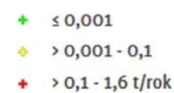
Speciální zdroje PM10

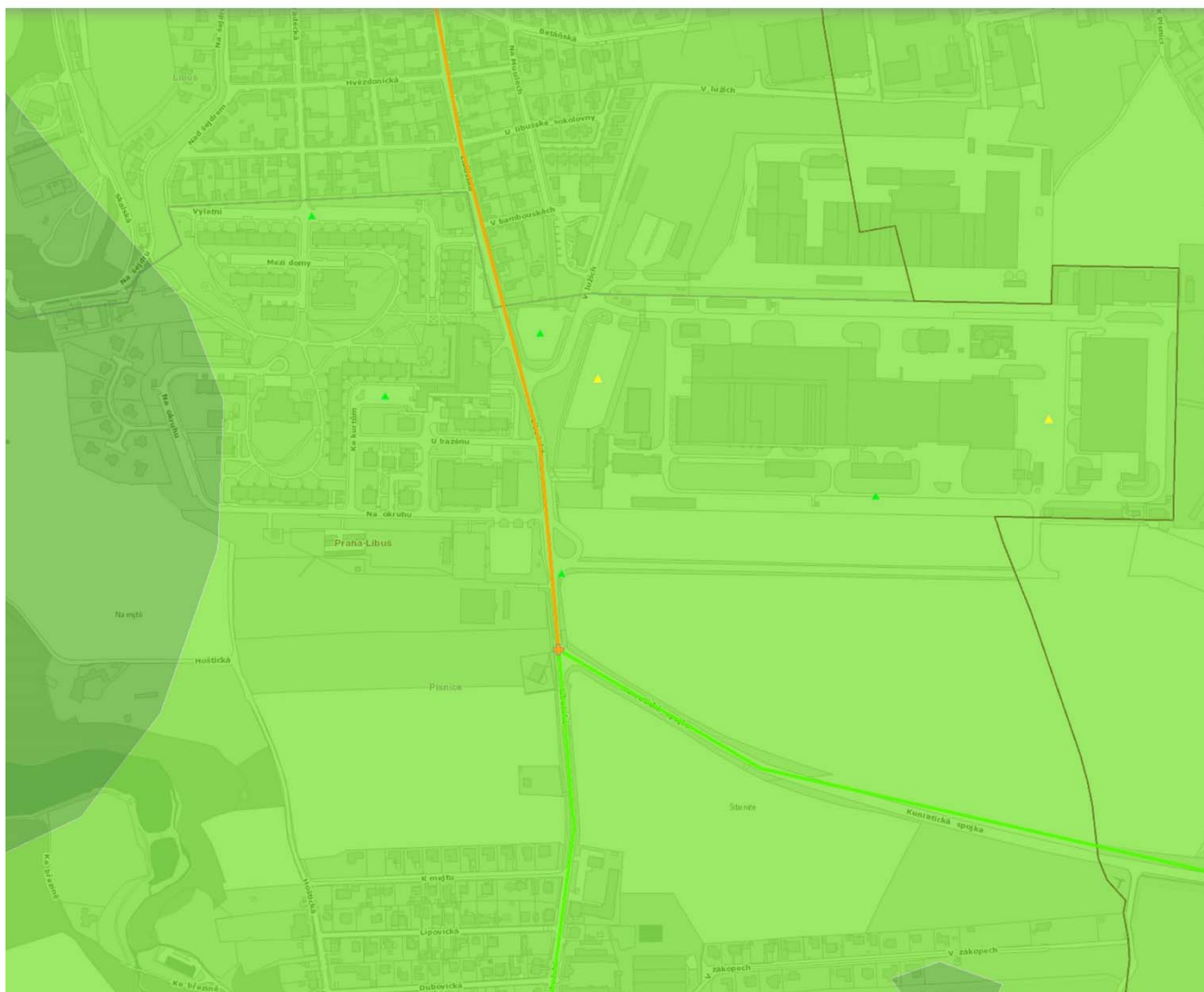
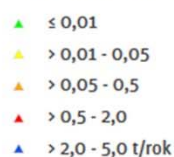
Liniové zdroje PM10

Křižovatky PM10

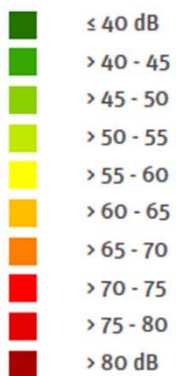

Speciální zdroje NOx

Hluková mapa
zdroj: IPR Praha

Hladina hluku - den (6:00 - 22:00)

h) Názory místních obyvatel

1. Sociologické šetření

Institut plánování a rozvoje Hl. m. Prahy pořídil sociologické šetření pro řešenou lokalitu. Dokument zpracovala ke dni 4.7.2018 agentura ppm factum research. Z šetření vyplynulo především:

Dostupnost služeb a občanské vybavenosti

Z pohledu obyvatel je dostupnost služeb na poměrně dobré úrovni, nejlépe je hodnocena blízkost mateřské a základní školy, jejichž kapacita je ale naplněna a podle některých obyvatel je nedostatečná. Nejhorší je pak dostupnost kulturních a zdravotnických zařízení. Poměrně negativně je také hodnocena možnost nákupu běžného spotřebního zboží a dostupnost do centra. Nejlepší je hodnocení možností rekreace a sportu, i když se v tomto případě jedná spíše o přilehlé přírodní plochy než služby v podobě sportovních zařízení. Jako chybějící je pak částí populace zmiňována sportovní hala.

Celková spokojenost

Spokojenost obyvatel s životem v lokalitě je na dobré úrovni, vyšší je pak ve staré Písnici. Jako největší pozitivum je vnímána bezprostřední blízkost přírodních ploch. Z hlediska spokojenosti je nejhorší již zmíněná nedostatečná dostupnost kultury a zdravotnictví.

Bezpečnost

Lokalita je vnímána jako obecně bezpečná. Hrozbami jsou ubytovna a uzavřená komunita tržnice Sapa. Dále lidé uvádějí jako hrozbu obvyklé problémy - bezdomovci, opilci nebo uživatelé drog.

Prostor na sídlišti

Jako nejdůležitější vnímají obyvatelé bezpečnost venkovních prostranství. Až jako další body zmiňují kvalitu a upravenost, možnost parkování a vybavení mobiliářem, herními prvky apod. Mladí lidé pak zdůrazňují aktivní trávení volného času. Velkým tématem je veřejné prostranství před nízkopodlažním objektem služeb (Albert), s jehož podobou nejsou lidé spokojeni. Jako možné využití zmiňují trhy, stánky, posezení a odpočinek, hřiště, apod.

Stavba stanice metra

Jako největší přínos výstavby stanice je samozřejmě vnímáno zlepšení dostupnosti do centra, lidé ale také očekávají změnu okolních prostranství - nové obchody, kultivace stávajících ploch. Negativně vnímají omezení, prach a hluk během výstavby a navýšení automobilové dopravy kvůli související stavbě parkoviště P+R.

Dopravní chování

Většina obyvatel využívá k přesunu MHD, autem jezdí nejvíce lidé ve středním věku. Cyklistická doprava je patrně využívána spíše k relaxačním a sportovním účelům, méně jako způsob přepravy.

Co zlepšit

Největší důraz je kladen na údržbu stávajícího stavu - opravu chodníků, silnic, atd. Dále je zmiňováno zlepšení stavu občanské vybavenosti. Následují požadavky na zlepšení stavu bezpečnosti a zeleně.

2. Vycházka a setkání nad mapou

Dne 18. 11. 2018 proběhla urbanistická vycházka určená veřejnosti, po které následovala diskuze nad vybranými tématy. Zástupci obyvatel, investorů i místních politiků byli rozděleni do tří skupin a debatovali nad mapou řešeného území, názory a náměty byly zaznamenány z následujícími závěry:

Doprava

Oproti sociologickému šetření byla detailně řešena doprava. Z hlediska MHD využívají lidé různé kombinace autobusů, tramvají a metra. Tato situace je zapříčiněna právě chybějící stanicí metra. Lidé by uvítali prodloužení tramvaje z Modřan, obávají se ale nárustu počtu parkujících automobilů. Kritizován je stav cyklistické infrastruktury, která v lokalitě sice je, ale není řešena příliš koncepčně a jsou špatné návaznosti na okolní lokality.

Jako velký problém je vnímána zvýšená doprava v ulici Libušská a V Lužích. Zde je problém jednak chybějící radiála - obchvat Kunratic, jednak zásobování Sapy, které je v současnosti z ulice Libušská. Ve špičce je kvůli přetížení silniční dopravou značně prodloužena také přeprava pomocí MHD, lidé tuto situaci řeší cestou opačným směrem ke stanici metra Chodov, nebo cestou do Modřan a přestupem na tramvaj.

Kritizován byl také stav dopravy v klidu, lidé vnímají parkovací kapacity jako nedostatečné. V souvislosti s výstavbou metra je nutné vytvořit také kapacitní parkoviště, jako jednoznačně lepší je vnímána varianta vícepodlažní - parkovací dům.

Život v území

Je zmiňována horší bezpečnost v okolí ubytovny a Sapy. Lidé kritizují stav chodníků a veřejných prostranství, jejich nedostatečnou údržbu.

Je také kritizována dostupnost služeb a vybavení, lidé by uvítali spíše menší obchody (pekařství, masna, ...) než supermarket. Stejně tak se staví k většímu kulturnímu centru, které by se v místě nenaplnilo. Další postřehy jsou chybějící kostel / kaplička, hřbitov.

Volný čas

Lidé trvají na převaze zelených ploch, doplnili by více sportovních ploch - hřiště, in-line dráha, apod. Sídliště není vnímáno jako přitažlivé ke krátké procházce, stará Písnice ano. Chybí ucelená větší travnatá plocha krytá stromy k posezení a hrám.

Krajina

Sídliště Písnice a stará Písnice jsou lidmi vnímány jako jeden celek, i přesto, že jsou zcela jasně odděleny krajinou. Jednoznačně odmítají novou zástavbu v této krajinné části, případně pouze jako doplnění stávající struktury s jasnými limity a s významem pro stávající obyvatele - doplnění chybějící vybavenosti. Negativně se staví také k zahušťování sídliště.

i) Majetkoprávní vztahy

Území č. 1 - Okolí budoucí stanice metra

Majoritní část území je v majetku Sapia a.s., vlastníka tržiště Sapa. Jedná se o pozemky přiléhající k areálu, tedy celá východní strana této části řešeného území. V majetku Hlavního města Prahy je ulice Libušská včetně přilehlých parkovacích ploch. Dále pak prostor mezi ulicemi Libušská a V Lužích, kde je v současnosti parkoviště P+R a dva pozemky mezi Libušskou ulicí a sedmipodlažní budovou u jižního vstupu do Sapy.

Území č. 2 - Sídliště Písnice

Většina budov včetně přilehlých veřejných prostranství je v majetku soukromého vlastníka - CIB RENT PÍSNICE s.r.o. V majetku SVJ je několik budov v západní části, dále pak dva solitérní domy u učiliště a deskový dům v jihozápadní části sídliště. U parkoviště v ulici Ke Kurtům je potenciální stavební pozemek dalšího investora. Střední odborné učiliště potravinářské je vlastnický rozděleno, západní část je v soukromém vlastnictví, východní část patří Hlavnímu městu Praze. V západní části je pak skupina rodinných domů. Jižně od sídliště se nachází pozemky sportoviště a garáží v soukromém vlastnictví a u ulice Libušská naproti točně autobusů parkoviště v majetku Hlavního města.

Území č. 3 - Krajinné rozhraní

Toto území je vlastněno převážně různými soukromými subjekty, není zde majoritní vlastník. Členění odpovídá agrárnímu využití, pozemky jsou podélného charakteru ve směru západ - východ. Pozemky Hlavního města Prahy jsou zde reprezentovány ulicí Libušská, objektem a pozemkem vodárny, pozemky historické cesty z Písnice do Kunratic (v trase od dnešní prodejny chovatelských potřeb v Písnici severovýchodně do Sapy) a ulice Hoštická včetně přilehlého pozemku nově zbudované hasičské zbrojnice. Dále pak několik menších pozemků situovaných v území nahodile.

Majetkoprávní vztahy

Vrstvy Legenda

Parcely, adresy a správní hranice

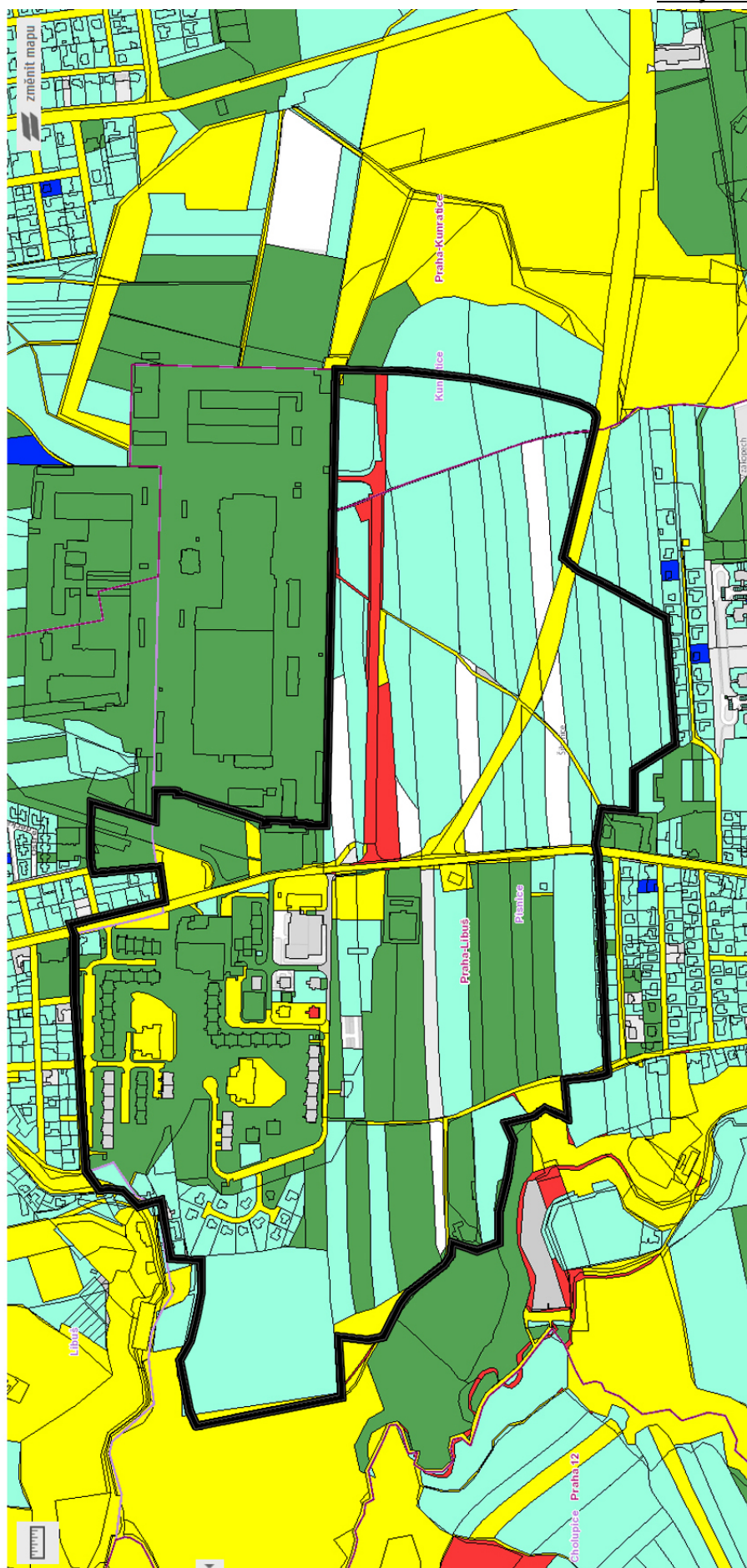
- Hranice Prahy
- Městské části
- Správní obvydly
- Katastrální území
- Adresy
- Parcely

Vlastnictví pozemků

Vlastnictví pozemků

- ČR včetně státem ovládaných subjektů
- HL.m. Praha včetně jím ovládaných subjektů bez MČ
- Městské části hl.m. Prahy včetně jím ovládaných subjektů
- Kraje ČR mimo hl.m. Prahu včetně jím ovládaných subjektů
- Obce ČR mimo hl.m. Prahu včetně jím ovládaných subjektů
- Zbývající tuzemské právnické osoby
- Tuzemské fyzické osoby
- Zjištěné a zařazené zahraniční subjekty
- Subjekty nezařazené do jiných skupin
- Podílnictví dvou a více subjektů různých skupin
- Subjekt z KN nezjištěn

Graficky neidentifikované podíly skupin

j) Záměry v území

ozn. v obr.	název	bližší informace	fáze	investor
1	metro D a stanice metra	změna ÚP č. 2440/00, VPS ze ZÚR Z 500 DM	dokumentace pro stavební povolení, platné ÚR	DPP
2	parkoviště P + R u stanice metra D Písnice	změna ÚP č. 2440/00, kapacita: 400 míst	dokumentace pro stavební povolení, platné ÚR	DPP
3	cyklostezka mezi ulicemi Na Okruhu a Hoštická	před směnou pozemků	dokumentace pro ÚR	MČ Praha-Libuš
4	kruhový objezd a rozšíření komunikace Libušská x Kunratická spojka	č. 0088 etapa 0010	realizace, dokončení podzim 2018	OMI MHMP
5	obchvat Kunratic	změna ÚP č. Z 2845/00	koncepční podkladová studie	-
6	přístupová komunikace pro hasičskou zbrojnicí mezi ul. Libušská a ul. Hoštická	č. 0088 etapa 0024	platné ÚR	OMI MHMP
7	škola (parc. č. 958/1, k. ú. Písnice)	MČ do doby vyřešení dopravního napojení nesouhlasí	studie	TMIS s. r. o.
8	úpravy sídliště Písnice	investorská koncepční studie (autor: Hnilička architekti)	studie	CIB group a. s.
9	Písnická alej	změna ÚP č. Z 3098 bydlení a veřejná vybavenost (http://www.pisnickaalej.cz/web/)	schválené zadání změny ÚP ZHMP, ideová studie,	Miroslav Hofman
10	navýšení kapacity hotelu (parc. č. 669/84 a 669/11, k. ú. Libuš)	nástavba hotelu	ideová studie	FACO s. r. o. (Tony Nguyen)
11	rekreační sportoviště	změna ÚP č. Z 3112	schválené zadání změny ÚP ZHMP	Pavla Matulová
12	minigolf (parc. č. 922/14 a 910/67, k. ú. Písnice	námět využití území	idea	Golf Style s. r. o. (Tony Nguyen)
13	supermarket se skladem (parc. č. 928, 929 a 930, k. ú. Písnice	změna využití objektu	ideová studie	Golf Style s. r. o. (Tony Nguyen)

k) Závěrečné shrnutí

Řešené území (v širším kontextu) je možné nazvat klasickou periferní oblastí Prahy. Je zde lokalita rodinných domů okolo jádra původní vesnice Písnice, která postupem časem částečně "prorostla" do Prahy. Stalo se tak rozšiřováním hranic Hlavního města, které v minulosti probíhalo často nekonceptně a bez ohledu na velké zábory volné krajiny. Do poměrně těsné blízkosti se zde dostávají struktury naprosto odlišného charakteru - rezidenční čtvrtě, panelové sídliště a "klín" areálů Sapy (Masokombinátu), průmyslové zóny a ústavů AV. Vzájemné vztahy těchto celků zůstávají nedořešeny, což je velkou slabinou a zároveň největším potenciálem místa. Nedořešená je zde také dopravní situace. Podle původních plánů byla patrně obsluha sídliště plánována odbočkou linky metra C a až výhledově linkou D. V současném stavu, kdy není realizována ani jedna verze, je veřejná doprava možná pouze autobusy. Problematická je také absence kapacitně řešené radiály z D0, což suplují ulice Libušská a Vídeňská, které ale mají charakter okresních silnic lokálního významu a dopravní zatížení nezvládají. Atraktivitu lokality výrazně zvyšuje přítomnost krajinných celků - Modřanská rokle vedoucí téměř k Vltavě a okolí Točné.

Středoboden návrhu určitě musí být vytvoření nového centra lokality, pročez nemůže být lepšího impulsu než-li realizace stanice metra. Realizace metra společně s novými polyfunkčními budovami odstraní problémy monofunkčního sídliště, ve kterém je pohyb lidí přes den velmi sporadický a zároveň výrazně zklepší dopravní obslužnost.

Jako kvalitní se v porovnání s ostatními sídlišti z této doby jeví veřejná prostranství, respektive "krajina" mezi budovami. Původní koncepce prorůstání Modřanské rokly do prostoru sídliště je silně patrné z leteckých fotek, nicméně již poněkud méně při pohybu v sídlišti. Územní studie proto nenavrhně pouze doplnění a údržbu stávajícího stavu, která by pouze zkvalitnila původní koncepci, ale navrhne koncepci novou, která navrhne důslednou hierarchizaci veřejných prostranství a jejich dělení do logických, pojmenovatelných, celků.

Mezi Sídlištěm Písnice a starou Písnicí se nachází převážně polní plochy, které na první pohled nedisponují větší hodnotou. Z hlediska celoměstského ale právě zde probíhá krajinný prstenec, který odděluje Prahu a samostatné obce (charakterem, správním členěním je jiné). Návrh rekultivace těchto ploch do podoby mozaiky produkčních a rekreačních ploch může tuto část pozvednout do takové podoby krajinného rozhraní tak, jak jej definuje Metropolitní plán. Stávající Územní plán Prahy ale v částech tohoto území definuje plochy územní rezervy, které jsou zjevně v kolizi s tímto důležitým prvkem celměstské kompozice. Struktura staré Písnice je při severním okraji nejednotná s odtrženými částmi ploch veřejné vybavenosti a stávajícího rodinného domu. Řešením tedy bude rozumné doplnění struktury sídla se zachováním kontinuity krajinného rozhraní.

Výchozí podklady

- Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy, schválený usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/5 ze dne 9. 9. 1999, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2000, včetně platných změn i změny Z 1000/00 vydané usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 30/86 dne 22. 10. 2009 formou Opatření obecné povahy č.6/2009 s účinností od 12. 11. 2009,
- Zásady územního rozvoje, Aktualizace č. 2 ZÚR hl. m. Prahy vydaná opatřením obecné povahy č. 52/2018 usnesením č. 38/68 Zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 14. 6. 2018,
- c) 4. aktualizace Územně analytických podkladů hl. m. Prahy 2016 (ÚAP kraj a obec hl. m. Praha) ze dne 15. 6. 2017, usnesení ZHMP č. 28/24,
- d) veřejně přístupná verze návrhu Metropolitního plánu,
- Nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, Pražské stavební předpisy, v platném znění,
- Manuál tvorby veřejných prostranství hl. m. Prahy. Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy, Praha, 2014,
- Strategický plán hl. m. Prahy, aktualizace 2016,
- Generel páteřních a hlavních cyklistických tras hl. m. Prahy,
- Nařízení o zřízení přírodních parků na území hlavního města Prahy č. 10/2014 Sb
- Strategie adaptace hl. m. Prahy na klimatickou změnu, usnesení RHMP č. 1723 ze dne 18. 7. 2017,
- open data IPR Praha,
- Závěrečná zpráva ze sociologického dotazníkového šetření Písnice.